

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Revolucija Maskolijoje.

Laikraščiai iki šiol nepa-
garsino visko, ką duma pre-
sidentui Golovinui, jį pasi-
kviets, pasakė caras. Tiek
vienok Golovin laikraščiu rei-
porteriams pasakė, jog caras
jį priėmė draugiškai, kal-
bėjo atvira. Iš caro kalbos
galima manyti, kad jis du-
mai galia pralankus, ir norė-
ty, kad duma galėtų susitai-
kyti su randu. Paragojo jis
vien, kad revoliucionieriai
dumoj per daug užsiuola
ant rando, bet Golovin atsakė,
jog iš radikalų didesnę dalį
susidedančioj dumoj jis
negali uždrausti radikalų
kalbų ir kritikos rando.

Lenkai padavė dumai rei-
kalavimą autonomijos Lenki-
joj, bet jį reikalavimą atme-
tė maskoliski demokratai, su
kuriais lenkai laikėsi kruvoj.
Tas lenkus užgavo ir jie, tur-
būt vien pagadzinimui de-
mokratų, mažesniuose klau-
symo pradėjo balsuoti su
kairėsios partijos, ir len-
kų balsai persveria, svarbe-
sniuose klausimuose jie su-
silaiko nuo balsavimo ir to
pakanka, kad ir reakcionie-
rių reikalavimai nepereina
dumoj. Taigi lenkų balsai
dumoj daug syeria, pervaro
savo sumanymus ta pusė, su
kuria balsuoja lenkai. Klau-
symas tik, kaip ilgai lenkai
tiksis su kairėsios par-
tijos. Jie dumoj neistiki-
si.

Svarbiausi jų siekiai —
popliausia autonomija
lenkijos. Jeigu reakcijo-
neriai ir demokratai parems
tos lenkų reikalavimus, jie
gali pereiti į dešiniųjų
pusę, kadangi lenkų tauti-
nukų programas arčiau de-
mokratų stovi, negu kairiųjų.
Jų šiom kartu vienok ke-
linose klausyhuose lenkų
balsai kairiesiems pasisekė
jau pergalėti reakcionierius
susiėjusius su demokratais.
Su demokratais iki šiol dar
laikosi ir mahometonų atsto-
vai, bet teipgi nežinia, kaip
ilgai jie su jais laikysis.

Dumos susirinkime 29 d.
balandžio buvo pirmutinis
smarkus susikirtimas duma
su rando atstovais ir ministe-
riais. Perkratinėjamas buvo
klausymas skaitliais turinčių
tarnauti kariūmenė. Ran-
do sumanyme paduotas toks
jau skaitlius kaip ir pernai,
bet, turbūt, duma tą skaitlių
sumazys.

Perkratinėjant klausymą
turinčių tarnauti kariūme-
nė, socialistų atstovas Zu-
rabov savo kalboj smarkiai
užsiuolė ant rando ir kariū-
menės. Dešinieji pradėjo
šūkauti ir protestuoti teip,
kad duma prezidentas nega-
lėjo kalbos suprasti, todėl
jos ir nestabdė. Zurbav ap-
reiškė, jog per visą laiką au-
tokratiškos rėdos kariūmenė
dar niekam dangiau netiko,
kaip vien persekiojimams ir
užpuolimams ant Maskolijos
ukėsų. Kiekvienoj karėj su
svetimais priešais ji buvo
sumušta. Išgirdę tą ministe-
riai ir rando atstovai, tuo-
jans pakilo nuo savo vietų ir
apleido salę. Paskui atsium-
ė duma prezidentui reikala-
vimą, kad Zurbav tuojuos
atsisakytų savo apkaltinū-
mės, kad jis būtų suspenduo-
nes kitaip ministriai

pertranks su duma visus ry-
šius. Golovin norėjo tą rei-
kalavimą išpildyti, bet visi
atstovai kairiųjų partijų sto-
jo už Zurbavą, o lenkai su-
silaikė nuo balsavimo, todėl
duma perdėtiniis neįstengė
pervaryti tokio nusprendimo,
kokio geidė užpykę ministe-
riai. Jis vien suspendavo
Zurbavą ant tos dienos susi-
rinkimo ir ištare jam papei-
kimą, bet to ministeriams ne-
pakako. Jie prisakė rando
atstovams tuojuos pasitrauk-
ti iš biudžeto komisijos, kur
jie buvo paskirti duoti du-
mos atstovams reikalingus
paaiškinimus. Laikė susi-
kirtimo ministerių su duma
Stolypino dumoj nebuvo.

Stolypin apie tai dažinąs,
tuojuos sušaukė nepaprastą
ministerių susirinkimą, kur
teipgi pasirodė nesuprati-
mai tarp pačių ministerių,
ypač tarp Stolypino ir reak-
cionieriškųjų ministerijos
sanarių. Nakties viduryj
Stolypin pašaukė duma pre-
zidentą ir apreiškė jam, jog
dėl Zurbavo kalbos ir jos
pasekmių užgimė nesutiki-
mai ministerijoj. Jis tiki
vienok surasti kelią išrišimui
nesutikimų be blogų pasek-
mių.

Golovin dumoj stengėsi
rando šalininkus pertikrinti,
jog Zurbavo kalboj buvo
nupeikimas vien senoj rando,
bet kad tuom negalėjo nu-
raminti dešiniųjų partijų
atstovų, uždarė ant trumpo
laiko dumą. Visokių parti-
jų atstovų grupos iš pertrau-
kos pasinaudojo ir atliko
konferencijas.

Atidarius vėl susirinkimą,
socialistų atstovas, gruzinas
Ceretelį, apreiškė, jog Zu-
rabov kalbėjo visos partijos
vardu. Tas paaiškinimas vėl
pagimdė riksmą dešiniųjų sė-
dynose. Tik prasišalinus
opozicijos pasiuntiniams, du-
moj nusiramino, bet Golovin
neleido jau toliau debatuoti,
jis uždarė dumą iki sekančios
dienai.

Socialistų susirinkime nu-
tarta padėti Zurbavui tuo-
jans apleisti Peterburgą, ka-
dangi nėra abejonės, kad jis
rando ir reakcionierių atsto-
vų bus pakviestas dvikovon;
jeigu atsisakytų, tai jį nudės
kitokiū būdu.

Laikraštis „Novoje Vre-
mja“ pagarsino, jog pagarsė-
jės savo žiaurumu Varšavos
general-gubernatorius Skal-
lon likosi paskirtas perdėti-
niu visų gvardijos regimentų
ir perdėtinin Peterburgo ka-
risko apskrčio, vietoj kunig-
gaikščio Nikolaja Nikola-
jevičo.

Peterburge streikuoją duon-
kepiai. Dalis jų rėdos susi-
taikė su darbdaviais, bet vis
dar 6000 duonkepių nedirba.
Stokos duonos vienok mieste
dar neįėjusi. Neturtingiems
duoda tešlą, o jie pats na-
mieje sau duoną išikepa.
Maskvoj teipgi buvo duonke-
pių streikai, bet ten jie jau
pasibaigė laimėjimu darbi-
ninkų.

Streikai tarnaujančių ant
naftinių garlaivių dar vis
traukia. Nusiųstas sutai-
kyti tarnaujančius su garlai-
vių savininkais, žandarų per-
dėtinis Taube, kadangi su-
taikyti negalėjo, dabar gazi-
nimais bando priversti tar-
naujančius grįžti darban.
Jis pagarsino, jog tarnaujan-

tiejie, neatėję į darbą, bus
nubausti bausmėmis iki 3000
rublių, kalėjimu iki šešių
mėnesių ir išvėjimu iš Kauka-
zo į tolimesnes Maskolijos ru-
bernijas. Ar tie gadinimai
išduos tokius vaisius, ko-
kių žandas laukia, gali-
ma abejoti. Tukstančius
žmonių negalima juk gaben-
ti į tolimes Maskolijos guber-
nijas. Tam reikia nemažai
pinigų, o jų išdala neturi ne
susilpimui baduojančių. Du-
ma nesiskubina tuščius ran-
do aruodus prikrauti.

Susilpimui baduojū duma
tuom tarp paskyrė tik 6 mi-
lijonus rublių, kitą gi dalį ji
paskirs ištyrus pati baduo-
jančių žmonių reikalus.
Rando tarnų žinioms mat du-
ma netiki.

Viešpatystės rodoj buvęs
ministerių perdėtinis Witte
laikė kalbą, kurioje nupeikė
darbus rėdos sanarių, kurie
negali suprasti besikeičian-
čių gyvenimo sanlygų ir per
tai, vietoj ką gero veikti,
vien stabdo geros duma su-
manymus, visai nesuprasda-
mi, kad tuom ne tik Masko-
lijai, bet ir sostui dang blogo
daro.

Kalbą Witte atkartoja vi-
si demokratų laikraščiai ir ją
pagiria. Tuli laikraščiai
mano, jog Witte dabar vėl
pradeda gerintis demokra-
tams, jieško jų paramos, ka-
dangi jis tiki, kad pasitrau-
kus Stolypinui, caras jį vėl
pakvies jo vietą užimti ir
bandyti ištraukti sostą iš
purvyno, į kurį neišmintin-
gieji biurokratai jį nuklam-
pino.

Peterburgan suvažiovo pro-
vincijų gubernatoriai. Ma-
no, kad jie stengiasi perti-
krinti Stolypiną, kad reikia
ir antrąją dumą išvaikyti.
Bet, turbūt, gubernatoriai ne-
žino, kodėl Stolypin sušaukė
dumą. Be duma mat Ma-
skolijos rando paskolos gau-
ti negal, o be jos negali ap-
siesti, todėl ir vaikyti dumą
nesiskubina. Duma gi teip-
gi nesiskubina užgirti pasko-
lą komisija, nors peržiūrėjo
vos trečdali biudžet, iš jo iš-
braukė 45 milijonus išdo mi-
nisterio samanytų išlaidų.

Vidurinė Amerika.

Washington antėjo žinia,
jog tarybos tarp vedusių ka-
rę republikų Honduraso ir
Nicaraguos pasibaigė, pada-
rytas jau santaikos trakta-
tas. Pergalėtoja pareikla-
vo nuo Honduraso vien pa-
lengvinimų prekystoj. Bet
šalininkai išvyto Hondura-
so prezidento dar nenurim-
sta. Jie rengia revoliuciją
prieš naująjį prezidentą ir
nori atnaujinti karę su Nica-
ragua. Nežinia vienok, ar
revoliucionieriams pasiseks
sukelti, jau ir teip daug var-
go mačiusus, gyventojus.

Ir kitoj vidurinėje Ameri-
kos respublikoj, Guatemalėj,
kuriai neduota laiko įsikisti
į buvusią karę, dabar nera-
mu. Ji gali teipgi karę iš-
sankti ir tai jau su galinge-
sniais negu Nicaragua prie-
šais.

Perėitos subatos dieną,
pulkai ginkluotų vyrų, ve-
damų agentų prezidento Est-
rada Cabrera, mieste Guate-
malėj išdaužė langus Ameri-
kos ir Meksikos legacijų.
Tas labai suerzino ypač
mexikonus, nes Suvienytoms

Valstijoms rodyti piktumą
neparanku. Jos ir be to jau
užsitraukė neužsitikėjimą vi-
sų ispaniškųjų respublikų.
Meksika ant Guatemalės ru-
berias sutraukė savo kariū-
menę ir laukia, kas toliau
atsitiks. Meksikos rando už-
tikrina, kad jis kariūmenę
sutraukė vien apgynimui sa-
vo rubežių, jeigu Guatema-
lėj užgimtų namine karę; bet
toki užtikrinimai neturi di-
delės vertės, kadangi randai
visada panašiu būdu teisina
nepaprastus savo padavady-
jimus. Kaimynai vienok
laukia karės tarp Meksikos ir
Guatemalės, kuri gali pasi-
baigti visišku priskyrimu
Guatemalės prie Meksikos.

IS LIETUVOS.

Is Vilniaus.

Vyskupas baronas Roppas
nepailsdamas varo savo dar-
bą, kaip ir išpūla tikram
baronui: pernai jis paliko be
vietos kunigą Ambraziejų už
tai, kad tas rinkimų laikų
kalbino lietuvius susidėti su
žydais, o šimet toks-pat liki-
mas ištiko buvusįjį Vilniaus
lietuvų bažnyčios kunigą,
Viskontą. Tai yra vienas iš
prakilusiųjų mūsų kunigų,
neina po ponais ir valdžias,
nešmeizias bauriančias žo-
džias socialistų, bet tokių
ir nekencia kunigų vyresny-
bė, tokius „maistinius“ be
vietos ji palieka. Atstatė jį
baronas už tai, kad jis per-
dang su netiksliais bičiuliu-
daveis. Į jo vietą paskirtas
vyskupo pataiknuas, kun.
Kukta, kuris nesidrovėjo net
ginkluotos policijos į bažny-
čią pasikviesti, bijodamasis
pasipriešinimo iš žmonių pu-
sės. Žmonės tikrai nery-
manija dėl tokio vyskupo ir
Kuktos pasiėlgimo. „SK.“

Vasario 27 d. Vilniaus ka-
rės apskrčio telamas nagri-
nėjo bylas: B. Antio, 34 m.,
K. Urbano 21 m. ir J. Nine-
no 23 m., Ezerūnų apskri-
čio, kaltinamus už tai, kad
jie, balandžio 21 d. 1906 m.,
drauge su 7 savo draugais,
apsiginklavę, užpuolė ant
Padusėtų monopoliaus. Vi-
si tapo pasmerkti mirtin, bet
delei jų prisipažinimo, tel-
smas nusprendė kreiptis į ca-
rą ir prašyti jo permainingi
mirties bausmę ant amžino-
sios katorgos. „L.U.“

Vilniuje yra šv. Mikalojaus
bažnyčia, kurioje buna lietu-
vių kalboje pamaldos. Pir-
mausiausiai prie tos bažnyčios
buvo klebonu kun. Kukta,
bet vėliau jo vieton tapo pa-
skirtas kun. Viskontas, kuris
žmonių labai pradėjo dar-
buotis ir žmonių buvo myli-
amas. Terp kitko kun. V.
triusu tapo sutverta prie
Vilniaus Liet. Savitarp. Pa-
šalpos Draugovės tarnaičių
prieglanda. Toks kun. V-to
veikimas nepatiko kun. Kuk-
tai, jis vaikščiojo pas tarnai-
tes ir prikalbinėjo jas nekla-
syti kun. V.. Vasario 26 d.
kun. K. gavęs nuo vyskupo
Roppo tam tikrą paliepimą,
atėjęs į šv. Mikalojaus bažny-
čią, atėmė nuo kun. V. baž-
nyčios raktus, bet atėmė ne-
paprastu būdu. Jis pasi-
saukė pagelbėti pirmiausiai
buvusįjį zakristijoną, kuris,
delei savo negro apsiėjimo,
buvo kun. V. pavartytas.
Paskui gi buvo pašaukta į

bažnyčią gauja ginkluotų po-
licistų, kurie įsiveržė į baž-
nyčią tvarką ten daryti.

Policija buvusi jau išank-
sto prirengta ir tik laukusi
paliepimo. Matyt, norėta
padaryti bažnyčioje mušty-
nės, bet nepasisekė. „L.U.“

Vilniaus apskrčio kareivių
viršininkas atidavė tel-
sman 5-ius 111 Dono ir 119
Kolomensko pulkų kareivius
už tą, kad jie vasarą 1906
metais padavė 111 pulko pul-
kininkui kareivių politiskus
ir ekonomiskus reikalavimus,
prie to grąsino ir nemand-
giai elgėsi su pulkininku.

Policija konfiskavo balt-
gudžių laikraščio „Naša Ni-
va“ aštuntąjį numerį. Re-
dakcijoje policija paėmė 700
ekzemplorių.

Kovo 8 d. (sen. sk.) „Vi-
lniaus Kanklių“ bute buvo
pirmasai „Vilniaus Aušros“
draugijos susirinkimas, ku-
riame dalyvavo: Antanas
Smetona, Jonas Vileišis, kn.
Tumas, dr. Bogdanavičius ir
kiti įsteigėjai ir jų užkrie-
stieji. Draugija turi teisę
steigti pradedamąsias moky-
klas Viln. gub. ir gretimose
gubernijose lietuvių ir kitō-
ms vietinėms kalbomis.

Vilniaus krasos ir telegra-
fo mokykla ketina ateinan-
čiais metais išguldinti moky-
kloje dar anglų kalbą. Ik-
šiol iš kalbų ten buvo išgul-
dėtos prancūzų ir vokiečių
kalbos. Projektas tas išgul-
dymo anglų kalbos išdygo
dėl kaskart daugiau Vilniun
ateinančių iš užsienio tele-
gramų, terp telegrafistų gi
yra labai mažas skaičius pa-
žystančių anglų kalbą.

Šiomis dienomis Viln. moky-
kloje apskrčio valdyba išleido
mokslo apskrčio atskaitą.
Is tos atskaitos matyti, kad
gimnazijų ir progimnazijų
1906 metais Vilniaus apskri-
tyje buvo 14, iš jų 13 gimna-
zijų ir 1 progimnazija.

Dauguma gimnazijų butų
neatsako mokslo reikalavi-
mams. Blogiausias šitame at-
vėjęje Vilniaus antrosios gim-
nazijos butas. Kasmet daro-
mi remontai.

Visų tarnaujančių gimna-
zijose ir progimnazijose iki
1907 m. 1 d. sausio buvo 394.
Mokinių buvo 6.507. Per-
eitis metais buvo 417 moki-
nių metais.

1906 m. visų 14 mokyklų
užlaikymui išėjo 779.384 rb.
92 k. (38.608 r. daugiau kaip
pereitis metais).

Pašalpos mokiniams išduo-
ta 40.872 r. 10 k.

Vilniaus apskrčio kareivių
viršininkas paliepė ati-
dengti laikinius karės tel-
smus: Minske — 21 d. Kovo,
Bobruiske — tuojuos gi užsi-
mąs Minske. Pirmininku
paskirtas karės teisėjas gen.
Duble.

Vidaus dalykų ministerija
išsiuntinėjo visiems gubern-
toriams paliepimą tuojuos gi
pranešti telegrafu apie ad-
ministratyvškai sumtus ir
aiškiai nurodyti prasikalti-
mą, už kurį jie buvo pasodin-
ti kalėjimam.

Balandžio mėn. Vilniun
ketina atvažiuoti J. Scheino
operos trupa. „V.Z.“

Is Pabarčių, Trakų apsk.,
Viln. gubern..

Čia prieš šešerius metus
buvo įsteigta žmonių moky-
kla, kuri visados buvo pilna
vaikų. Bet prasidėjus judė-
jimams, žmonės jau nebeno-
rėjo leisti į tą mokyklą savo
vaikų, nes ten gudiškai mo-
kino. Žmonės mat nori, kad
mokykloje būtų mokinama
lietuviškai, bet kaip tą iš-
gauti — nežino. Neperse-
niai susirinkusieji rinktiniai
su seniūnais nutarė, idant ta
mokykla visai būtų panai-
kinta, nes naudos jokios žmo-
nėms neduodanti. Buvusis
čia-pat žemskis, nors ir rusas,
bet žmogus doras, patarė su-
sirinkusiems mokyklos neda-
ryti, bet kreiptis į Vilniaus
mokslo direkciją, idant ta at-
siųstų čia lietuvių mokytoją.
Mokytojas rusas, patyręs, kad
jis gali duonos netekti, greit
nuvažiojo į Vilnių ir pris-
ipirko čia lietuviškų elemen-
torių, kuriuos parvežęs, vi-
siems pagarsino, kad jis mo-
kysias lietuviškai.

Dabar žmonės vėl siunčia į
tą mokyklą savo vaikus,
džiaugdamiesi, kad nors kiek
jų vaikučiai pramoks prigim-
toje tėvėlių kalboje skaityti.
Žinoma, maža nauda iš tokio
mokytojaus ir jo mokslo.
Reikia, kad papartiškai bu-
tinai pasirūpintų gauti sau
mokytoją lietuvių.

Mūsų parapija susiduria
su Kazokiškių parapija, kur
jau gyvena sulenkėjusieji
lietuviai. Daug prisidėjo
prie žmonių susipratimo ir
Zaelių kunigas, ragindamas
žmones mokytis prigimtoje
kalboje. „L.U.“

Is Troškunų, Ukm. pav..

Kovo 1 d., 10 val. vakaro,
į Gudelių sodžių atsidangino
Viešintų uriadninkas Filipa-
vičius, buvusis uriadninkas
Sembrunas ir dar koks sarg-
ybinis ir padarė kratą pas
Jonelį. Klausinėjo kokių
ten pakeleivinių, perversė
knygas ir laikraščius, bet
nieko nerado. Ir kokių pa-
sakų jie nepripasakojo, be-
kratydami! Kalbėjo apie ko-
kį ten susirinkimą pas Di-
džiulį; klausinėjo apie „va-
karą“ ant Rubikių ežero ir
t. t. „Sk.“

Is Žemalės, Telsių pav.

Is Skuodo atvykęs, pristov-
as su sargybiniams darė krat-
tas po miestelį — jieškojo
degtinės. Bekratydami, daug
eibių pridarė: laužė spintas
(skrynias), indaujas ir tt..

Is čia nusigrūdė į Žemalės
kaimą pas Kutkauską: tikė-
josi rasti ginklų. Attrado
didžiausią „kontrabandą“:
tris „Skardo“ numerius,
„Darbin. Kalend.“ ir „Vien-
nauzinskio dainas“. „Sk.“ ir
Vienož. dainas“ paėmė, —
sakė, siųs į Vilnių žandarų
valdybai peržiūrėti. „Ka-
lend.“ neėmė, kadangi ten
pamatė užrašytą, kad Vil-
niuj spauzrintas. Užbaigė
savo pasekmingą „ekspedi-
ciją“ pristovas pas Klemenį.
Is čia neišvažiovo tuošio-
mės. Rado keistą ginklą; is
pradžios visi negalėjo niekaip
suprasti, kas tai per įrankis.
Pagaliau, nutarė, kad — re-
volveris. Pristovas tuojuos
ėmė tirinėti, is kur Klemenis
įgijo tą baisųjį ginklą. Pa-
sirodė, kad tai — jo tėvo ir
motinos nabašninkų paliki-
mas. Pristovas apsidžiaugė
sugavęs maištininkų ir, paė-
męs jį „nelaisvėn“, išsivežė į
Žemalės dvarą. „Sk.“

Is Gruzdių, Šiaulių pav..

Beržinių dvaro darbininkai
buvo pasisamdę savo vaikams
mokytoją. Dvi savaitai mo-
kino jis vaikus ant knygų,
bet vieną dieną, atėjęs dvaro
užveizda, vagonius Milevskis,
pasakė mokytojui, kad išei-
tų, buk Nariškino valdytojas
užgynęs. Darbininkai šne-
ka, kad pats Milevskis tą tam-
sybę ant jų vaikų užleides,
nes jis esąs baisus keikunas,
tamsunas ir nedoras žmogus.

Gruzdių miške yra lent-
piuvė. Mazai ten yra darbi-
ninkų — nėra nė 20. Stoja
prie darbo nuo ryto 5 val. iki
vakaro 6. Darbininko dien-
nos alga 70 kap. Dirbo ten
keli latviai darbininkai. Jie
susiėnėję vasario 12 dieną
stieikuoti dėl algos padidi-
nimo ir sustreikavo. Žydai,
fabriko ponai, nesutiko pri-
dėti. Tada latviai išėjo sau
ir nebesugrįžo, o „muzikai“
(teip save vadina gruzdiečių
darbininkai) — tie, sugrįžę,
bučiavo ponams rankas, kad
tik atgal prie darbo priimtų.
Dvi dieni pastovėjęs, fabrikas
vėl ėmė dirbti. „Sk.“

Is Čipėnų, Pan. apskr..

21 d. sausio, į Svilių so-
džių pas Šinkuną buvo atsi-
grūdė is Vabalinkų uria-
dninkas su straznikais. Mat
juodašimčiai-šnipai pranešė
savo bičiuliams — policijai,
kad pas Š. esą sudėta labai
daug brauningų ir bombų.
Taigi ir jieškojo nabagai iš-
sijuosę tų balsenybių, bet
visgi nieko neradė ir baisiai
privargę (mat jie nuo darbo
atpratę, greit vargsta), išsi-
dangino. Jiems darbuotis
stropiai padėjo šnipas Vedlu-
ga, kuris pridėjo savo ranką
prie stud. Galvanaucko išda-
vimo. „L.U.“

Is Vieksnių, Šiaulių pav.

Čia nerasi jokio zenklo,
kuris galėtų parodyti, kad ir
čia žmonės pradeda šiek tiek
daugiau šviesties ir susipra-
sti. Viskas kaip buvę, tik
„Šaltinio“ gal daugiau skai-
to. Apkritai čia žmonės
skaityti nemėgsta, apšvieti-
mo naudos dar nesupranta,
apie savo tautiškus ir politi-
škus reikalus neišmano. Jei
ir atsirastų keletas apšviesti-
nių žmonių, tai jie išsisklai-
dę, į burelį nesusisipietę, ir
nieko neveikia.

Valsčių ir mokyklų tebe-
sėdi rusai. Jei į pisioryk
kreipias lietuviškai, tai jis
tuoj klausia savo pagalbinin-
ko: „Ševo jemu nado?“ (ko
jam reikia). Mat pats, „po-
nas“ lietuviškai nesupranta.
Valsčiaus mokyklų lietuvi-
škai vaikų niekas nemokina,
ir pati mokykla apleista, ne-
švari, pripuvusi, prismirdu-
si, pridulkėjusi, kad ir įeiti
nebepadoru. Per valsčiaus
sueigą įkaušę vyrai kilnojo
pisiory ant „ura“ ir prisky-
rė jam algos tik ką ne iki tuk-
stančio rublių; o kaip buvo
patarta pridėti pusantro sim-
to lietuvių mokytojo užlaiky-
mui, tai visi, šaukdami „ne-
reik“, išbėgiojo laukam!

Miestelyje yra kelios „krik-
ščioniškos“ krautuvės, bet jų
neatsikirsi nuo kitų, visur
maskoliski parašai, teip ant
krautuvės: Vileškauskio, Sa-
kalausio, Aklio, Volmerio
(Ulvierio) arbatinės; tik vie-
nas knygų aptaisytojas, terp

rusiško ir žydiško, padėjo aiškų, dailų lietuvišką parašą. Žodžiu sakant, kur tik pasisuk, visur nieko gero. Ne greitai, turbut, dar viešniai pakils iš snaudimo. „V.Z.“

Iš Anykščių apielinkės.

Vėl čia pradėjo dukti policija. Pereitą savaitę tapo areštuoti: studentas Antanas Didžiulis, jo tėvas Didžiulis ir Padvarniškų sodžiaus Jonas Šiaučius. „Skardo“ pardavinėjimas balsai trukdomas. „Sk.“

Iš Liepojos.

Liepojų kareiviai buvo padarę mitingą. Dalyvavo apie 1000 Liepojos ignos (garnizono) kareivių. Mitingas buvo policijos išskirtas. Seimta 18 žmonių.

Iš Senapiilės, Suv. gub..

12 kovo buvo krata netoli Senapiilės pas Petrą Bludžių. Iškratė visur, bet nieko nerado; paėmė tik dviejų metų „Varpą“ ir du numerius „Darbininko“. Ypatinai klausinėjo jo, kada jisai yra buvęs Vilniuje, ar nepažįstas Purėno, Vienožinskio; jei jis pats nebuvo Vilniuje, tai kokiu būdu jo paspartas ten atsidūręs. Mat, koks mėnuo atgal, buvo krata Vilniuje pas tulą lenkų aptiekį Angustovskį. Bekrėsdama, policija blindo ir į pasamdytą Austovskį kambariuką, kuriame seniau gyveno koks ten Petras Bludžius, o neseniai buvo nusisamdęs Antanas Purėnas. Iškretė ten, paėmė kelis lietuviškus rašinius, tarp jų — Emilijos Pleteraitės gyvenimo aprašymą. Suimt nieko nesuėmė, nes Purėnas dar visai neatsikraustęs ten buvo gyventi, o Bludžius jau kelios savaitės kaip nebegyveno. Vienok valdžios tarnai mano, kad tai buvo Bludžiaus rašiniai, ir dėlto padarė dabar pas Petrą Bludžių krata. Ji buvo net suėmė, bet tuojau vėl paleido; liepė rašyti, bet pamatė, kad tie suimtieji rašiniai kita ranka rašyti. Dabar pradėda abejoti valdžios tarnai, ar tai tik nepadirbtas paspartas buvo.

Iš Senapiilės apskr., Suv. guber..

Rudenį, neatsimenu kokiu laiku, Senapiilės apskr. vyriasybė šaukė atsarginius pasirodyti. Už pasirodymą mokėjo pinigais: tiems, kas arčiau, mokėjo po 25 kap. už dieną, o tiems, kas toliau, mokėjo po 50 kap.. Dangu-masėjo ant pinigų ir kurie nestojo tame laike, tai stojo paskiau, kad tik atsiminti pinigų, o kiti nestojo visai. Ne po ilgą laiką pareina pranešimas, kad tiems, kurie nestojo laike mobilizacijos, paskirta bausmė: vienam mėnesio kalėjimo, kitam — du, trečiam — trys ir tt., o tiems, kas nėjo atsiminti pinigų, nėra bausmės.

Tai koks gudrus valdžios išmislis! „L.U.“

Iš Kvietiško valsč., Senapiilės apskr..

Kvietiško vals. buvo sueiga 23 (6 spal.) d. rugs., kur buvo ir apskr. viršininkas. Valstiečiai buvo apgarninti nauja mokesčiai — 300 rb. už karšį stovį kazokams ir kareiviams ir už naujas iška-bas prie raštinių ir Sasnavos mokyklos 100 rubl.. Valstiečiai visi nuo to atsiskakė: jei, sako, valdžia išlups per prievartą, tai žinios, kad išlupo, o gerumu neduosim. Po nutarimo valstiečiai nepasibaigė, išsikirstė ir sueiga pasibaigė.

Sausio mėn. parėjo pranešimai šaltiesiems, kad kurie

dalyvavo sueigoj, užmokėtų bausmės po 40 kap.. Seniau budavo moka bausmę, kurie neina sueigon, o dabar jau ir tie, kurie eina. Valdžios gudurmų negalima suprasti. „L.U.“

Iš Virbalio, Suv. gub..

Daugėlaičių kaime, kovo 14 d., pas ukininką Lukošaitį buvo padaryta krata. Prie kratos buvo viršininkas, du sargybini ir vienas šnipas. Iškretė malune visus kam-pučius, bet nieko, išskiriant miltų, nerado. Virbalio apielinkėje dabar valkiojasi du slaptoju žandaru; slanksto nakčia palangėmis, pas kitą ir į triobą įeina, klausinėja, ar nežino, kas kuom užsiima. 16 d. kovo areštavo jie M. Juškevičių ir nugabeno į Vilkaviškį, tačiau ant rytojaus paleido. Matomai, išsiųsų jieško pabėgusiųjų vasario 25 d. iš Vilkaviškio kalėjimo. „Sk.“

Iš Vilkaviškio, Suv. gub..

25 d. vasario, 9 val. vakare, keli apsiginklavę mauzeriais ir brauningeriais vyrai užpuolė ant kalėjimo ir atmušė 3 politikus kalinius; Jurgelionis dabar jau yra užsienij, o trečiasis, Vasiljev, bėgdamas, liko pašautas ir vėl suimtas. Tai yra tas pats Vasiljev, kurs buvo pabėgęs 20 d. vasario iš to paties Vilkaviškio kalėjimo; jau jis buvo laimingai ir sieną perėjęs, bet iš Karaliaučiaus buvo vokiečių valdžios suimtas ir atgal sugrąžintas. 25 d. vasario, išryto, geležiniais sukaustytą, vėl atgabeno į Vilkaviškio kalėjimą, bet tą pačią dieną, vakare, jis vėl kartu su kitais bėgo. Drauge su jais, pasinaudojęs proga, bėgo dar viens kriminališkuj — kontrabandistas.

Užpuolant ant kalėjimo, viens užpuolikų sužeidė vokiečių Horiną, kuris norėjo tą sušaukti. Žmonės dabar kalba, kad esą gerai būtų padarę, kad visai tą „kukužę“ būtų nušovę. Ties kalėjimu ir kalėjime rasta kelias daiktų, reikalingų tardymui: geri, apmušti gelumbe kailliniai, apsiautas, dvi kepurės, kelias mauzerio patronų ir, kaip kalbama, pats mauzerio revolveris.

Po užpuolimui visų pirma buvo padarytos Vilkaviškio kratos. Ypač atydziai kretė pas Ardickienę, siuvėją Prusinskio šeimynininkę. Mat sužeistas Horinas pasakė, buklis pažinęs, kad ji šovęs mirties Prusinską. Tačiau pas Ardickienę nieko įtariamų nerado. Jieskodama Prusinskio, policija buvo iškretusi ir tą dirbtuvę, kur jis dirba, bet ir ten nieko nerado. Buvo padarytos teisingos kratos ant stoties ir karietose, ir vistiek niekur niekas ne užpuolikų, ne pabėgusiųjų nesuimtas. Areštavo, teisybė, tris žmones, bet dabar išsiaiškino, kad ne vienas jų nieko bendro su užpuolikais neturi. Du tų žmonių jau paleistu, trečiasis dar ne, bet ir jį, turbut, greit paleis, net ant jo tėra vienas menkas žemsgirys palidujimas, buklis jis pereitą vasarą nešiojęs vieną iš rastųjų ties kalėjimu kepurę. Žmonėms čia dabar yra kas kalbėti: „duma, esą, dar tik rengiasi kalbėti apie amnestiją kaliniams, o Vilkaviškį jau po amnestijos!“ „Sk.“

Vilkaviškį, 9 d. sausio, tulam ukininkui pavogė nuo vežimo mažmožių pundeļ. Bet tulas vaikas, J. L., pamatęs vagį bevagiant, pasi-vijo jį ir atėmė nuo jo tą pundeļ. Pakilus dēlei to triukšmui, atbėgo policija ir,

žinoma, nuvedė į policiją va-gį, apvogtąjį ukininką ir J. L. neva protokolui sustatyt. Bet policija, iškračius vagį ir suradęs pas jį 6 rubl., norėjo jį paleisti, nes toks, girdi, nevoga, kuris turi tiek pinigų, ir dargi norėjo sus-tatyt protokolą ant J. L. ir to ukininko už tai, kad buklis nekalta užpuolė ant žmo-gaus. Bet J. L. nebuvo bai-las, drąsiai susikrto su poli-cija ir pastatė ant savo, kad vagį policija neišleido. Tik paskui žemsgiris Plotnikas pasivijo J. L. ir norėjo prieš jį protokolą sustatyti, buklis šaudęs einant per miestą. Tuomet tarpui šaudė pats Pl. už tai, kad J. L. nenorėjo jo klausyti ir dovanoti tam va-giui. Gerai, kad ir čia J. L. mokojo atsispirti nuo žemsgirio priekabių.

Gerai musų policija su va-gimis bičiuliaujasi, nēr kėl... „L.U.“

Iš Gražiškių, Vilka. ap..

Pastaruoju laiku čia žmo-nės labai subruzdė; pajuto tą policija — prasidėjo k r a t o s. Bartinukų žemsgiris valžinėja pas labiau susipra-tusius žmones ir jieško bom-bų. Padarė kratas pas siu-vėją Barkauką Gražiškuose, pas Praną Eidukaitį Vaitka-balių kaimo, teip pat pas Ei-dukaitį to pat kaimo, rado pas šeimyninko dukterį Re-voliucijos Giesmės, bet nesu-ėmė. Kretė šiaučių Macie-jauską ir kitus. 16 d. vasa-rio atsilankė ir pas Serg. Matulaitį į Lankupį, norėjo suimti jo mokytoją Praną. Parsaitį, bet ans, išvydęs sve-čius, iškūrė miškau, ką tik už mažo trupinilio nepateko į nagus. Iš syk, įėjė, apsto-jo Parsaičio kambarį. Daži-noje, kad jo nėra, užkeikė: „e, brodiaga, pajuto ir išbė-go, na, vistiek, mės tą „vai-kių mokytoją“ suimeime. „Vaikus jis mokina!“ Geras mokytojas! Pažystam gerai mės tokius mokytojus!“ ir tt.. Paklausė, kur jo daiktai. Šeimyninkas parodė krutvę knygų, kaliošus, mažą vali-zuntę, dvi senas kepurės — viskas, sako! „E, žinom, sa-ko, toki brodiagos daugiau nieko neturi. Puolėsi ant knygų, rankraščių, laikra-ščių. Paėmė 30 brošiūrų lei-dimo „Zemlia ir volia“, „Mo-lot“ ir kitų bendrovių. Iš-nešė daugybę nekaltų rank-raščių, laikraščių. Visos bu-vo legališkos, bet kur tau ak-las žandaras supras — pama-tęs ant knygutės parašą „re-voliucija“ — ir ima. Svar-biausia, jieškojo užrašų, bet nieko nerado. Užklausti šei-myninko, ko nori nuo jo mo-kytojo, atsakė: „čia jis, gir-di, daug suvadžiojo liežuvių ant valdžios, žmonės bunta-voja; žinom, sako, mės juos visus. Visa jų giminė — nenuoramos žmonės, liežu-vininkai, brodiagos...“ Žmo-nės laukia dūmos susiren-kant, gal ką naujo „išdu-mos“. „L.U.“

Iš Vaitkabilių val., Vilka-viškio apskr..

20 d. gruodžio, 1906 m., gana sunkiai apsirgo Bambi-s, buklis jis pereitą vasarą nešiojęs vieną iš rastųjų ties kalėjimu kepurę. Žmonėms čia dabar yra kas kalbėti: „duma, esą, dar tik rengiasi kalbėti apie amnestiją kaliniams, o Vilkaviškį jau po amnestijos!“ „Sk.“

Vilkaviškį, 9 d. sausio, tulam ukininkui pavogė nuo vežimo mažmožių pundeļ. Bet tulas vaikas, J. L., pamatęs vagį bevagiant, pasi-vijo jį ir atėmė nuo jo tą pundeļ. Pakilus dēlei to triukšmui, atbėgo policija ir,

siurasytė „Šaltinį“, tai, gir-di, pasveikins. Matydamas, kad ans žaizt tiki į tai, pats pridėjo už savo pinigų iš-rašyti jam „Šaltinį“.

Ir, išties, nežaliojo parėjo „Šaltinis“ ir vaikas pradė-jo taisyti, ir ant galo paga-lios visai pasveiko. Kun. Abramavičius dabar visiems pasakoja tą atsitikimą ir pri-kalbina išsirašyti stebuk-lingąjį „Šaltinį“. Katras ne-gali, tai tam išrašo už savo pinigų, paskui pasiūnia za-kristijoną atimti; tuos pinig-us nenoriai grąžina, nes ma-to tame kunigo prigavimą: sako, išrašys už savo pinig-us, o paskui atima, o žmo-nės nelabai nori skaityti „Šaltinį“ nors jis ir stebuk-lingas. Daugiausiai čia pa-skutiniu laiku yra prasipla-tinęs „Liet. Ukin.“. Pareina ir „Skardas“. O ką pareina „Šaltinis“, tai vis panašiu būdu išrašytas — per apga-vystę. Pr. Siulelis. „L.U.“

Šis-tas apie lietuvius mokytojus.

Terp mokytojų atsitinka neįsivaizduojami. Štai į Biržius, po Kalėdų, atkeliavo lietuvys mokytojas, p. Varnas, jaunas vaikas. Jis vargšas dar perimtas „ru-sifikacijos“ dvasia ir drauge su nekuriomis „musų žmonelė-mis“ mislija, kad lietuviams tik rusiškai mokyklose reikia mokyti, ir dėlto ne pats ne-pasirūpino šiep-terp lietuvi-škai skaityti ir rašyti išmok-ti. Ant klausymo, ar gerai p. V. moka lietuvišką kalbą, šis atsakė: nei ir pridūrė, kad lietuviškai jis nemoky-sias, nes prie prašymo į di-rekciją parašęs, kad tik „šne-kamąją kalbą“ žina. Na, ir tur biržiečiai lietuvių moky-to-ja? Žinoma, dabar moko p. V. lietuviškai, dėlto kad pri-spirtas: lietuviškas mokymas buvo įvestas dar prieš jo at-keliavimą, o rusas nemoko; ar daug išmokys, patūrėsi-me. Tik dabar galima pasa-kyti, kad mums gėda tokius lietuvių mokytojus turint. Negana to, kad po lietuvių vardu mokytojaus pas mus koki ten Blumai ir Kovalči-kai, bet ir terp mus pačių at-siranda toki, kurie kasin ar daug daugiau atneš naudos už viršpaminėtuosius. „V.Z.“

Lietuviai Odesoje.

Lietuvių susipratimas pa-lietė ir lietuvius Odesoje gy-venancius. Vos keletas me-tų teyra, kaip lietuviai tenai pradėjo jungtis į kuopelas. Dabar jau jie turi savo klu-bą „Rutą“.

Labiausiai įdomu tai, kad „Rutą“ sutvėrė žmonės visai neturtingi, kurie priversti dirbti per kiauur dieną sun-kius darbus užsidirbimui sau kasnio duonos. Daugumas „Rutos“ sąnarių — tai tar-naitės, virėjos, sargai, tram-vajų konduktorai, fabriky darbininkai, siuvėjai, siuvė-jos ir kiti panašiu būdu už-sidirbantį sau duoną. Toki-tai vargo žmonės netik nepa-sigailėjo sudėti po 4 rubl. kasmetį nusisamdymui „Ru-tai“ būto už 1800 rubl., bet dar įtaisė savo „Rutoje“ bi-blioteką, rengia chorą, skaity-mus, deklamacijas ir tt.. Dabar įsitaisė sceną tarp klu-bė. Štai ką man terp kitko rašo iš Odesos: „Rutą“ gyvuoja. Jau turime, ačiū Dievui, įsitaisę sceną ir su-balošėme jau vieną komediję: „Ntruks“; dabar rengiame — „Audra giedroje“, kovo 25 d. 18 d. manome pasta-tyti gyvus paveikslus iš Gra-žinos, o kaip gausiu „Kon-radą Valerodą“, tai ir jį pa-

statysime. Artistai atsiranda. Lietuviai pakakinti. Svetimtaučiai jau kalba apie „Rutą“, kaip apie demokra-tiškos draugijos pavyzdį. At-siųsk kuodaugliaus raštų (poezijos, deklamacijų, di-jalogus etc.).“

Teip mat gyvena ir dar-buojasi lietuviai, iškeliavę ant Juodosios jūros krašto. „Rutą“ gyvuoja! Tegul gy-vuoja, amės sakome, pasilikę čionai tėvynėje ir linkime jums tenai kuogeriausio pa-siseikimo.

Vilniškiams lietuviams ver-tėtų pasirūpinti tokiu pat klu-bu, kur galėtų rasti var-go žmonės sau prieglaudą ir pasilinksminimą atlikus savo darbus; kur galėtų sau liuo-sai pasikalbėti, pasidainuoti ir pasiskaityti. „V.Z.“

IŠ AMERIKOS.

Išnyko socialistiškai ko-munistiška kolonija.

Bellingham, Wash. 1897 m. šitose aplinkinėse likosi įkurta socialistiškai komu-nistiška kolonija „Equality“. Dabar vienok koloni-ja iširo. Jos turtus sudžia Joyner prisudijo kredito-riams.

Norėjo žinoti, ar malonu mirti.

Sioux City, Ia. Pereitą savaitę nusisnuodino stry-chnina 21 metų mergina Carrie Mattison. Ji apreiš-kė, jog strychniną paėmė vien norėdama žinoti, kaip buva, kada kraujas neteka į pirštus ir apekritai ištirti, kaip žmogus miršta.

Explozijos.

Seattle, Wash. Morgan Hop kasykloj, netoli „Black Diamond“, atsitiko explozi-ja, kurios 4 darbininkai li-kosi užmušti, 5 sunkiai už-gauti, lengviau sužeistų tapo 14 darbininkų.

Daugpatys.

Fort Smith, Ark. Likosi čia suareštuotas 40 metų dan-tų daktaras John Carner. Pasirodė, kad jis turi net 17 pačių, nuo kurių išviliojo 150000 dol.

Gaisrai.

Kittery, Me. Sudegė čia didelė murinė trioba, kurioj tilpo modelių varstotai ir krantuvės. Nuostolius ap-skaito ant 150000 dol.

Pittsburg, Pa. Sudegė čia įtaisos Zoeller Packing Co. Nuostolius apskaito ant 300000 dol.

Minneapolis, Min. Sude-gė čia frachtų krantuvės Wisconsin Central geležinke-lio. Nuostolius gaisro pada-rytus skaito ant 400000 dol.

IŠ DARBO LAUKO.

NEW YORK, STREIKUOJA kriaučiai siuvyklose Margol-in & Son.

HARRISBURG, PA. Tar-naujantiems ant elektriško geležinkelio nuo 1 d. gegu-žio likosi pakeltos algos.

MARINETTA, WIS. Dirb-tuvėse Ludington Co. pakė-lė darbininkų algas ant 10%.

MINNEAPOLIS, MIN. Mo-terys mokytojos čianykščių augštesnių mokyklų parel-kalavo lygių su vyrais algų. Ir teisingai. Už lygų darbą reikia lygaus atlyginimo.

NEW YORK. Sustreika-vo čia gazių žiburių degio-tojai, daugume italijonai. Jie reikalauja pripažinimo uni-jos. Streikuoja išviso 400 darbininkų.

SALT LAKE CITY, UTAH. Sustreikavo čia 450 tarnau-jančių Utah Light & Railway Co. Kompanija bandė įjėskoti scabų, bet tas nepasisekė.

PRIMEO, COL. Čia, an-glių kasyklose dirba visas dienas. Uždirbti galima 3—5 dol. Iš kitur pribuvusiam darbas nesunku gauti.

FERNIE, BRIT. COL. Ši-tų aplinkinių kalnakasiai su-grijo prie darbo tuom tarpu, kol rando komisoriai ne iš-tirs užgimusį nesutikimą.

ST. PAUL, MIN. Visuose šiaurvakarinuose kraštuose fermeriams truksta darbinai-kų. Siulo jiems po 35—40 dol.

MILWAUKEE, WIS. Čia-nykščiai organizuoti plumbė-riai pareikalavo nuo 1 d. ge-gužio didesnių algų.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

Iš Chicago, Ill.

Jau kelis kartus buvo ra-šyta apie „Aušros“ draugys-tės buvusias pereitą žiemą prelekcijas, bet gal-gale reikia išduoti tų prelekcijų finansų atskaitą. Klausyto-jai, atsilankydami, mokojo įjaugos po 10 centų. Iš tų surinktų dešimtukų reikėjo išduoti atspaudimui apgari-nimų. Išmokėjus išlaidas, liko grynų pelno \$29.70 „Auš-ros“ fondui moksleiviams. Nors buvo dar daugiau iš-kaščių, kaip antai: pirmoj prelekcijoj buvo rodomi pa-veikslai, kurie prekioavo \$8.00. Tą prelekciją skaitė Dr. Ku-lis ir, geresniam išsiaiškinimui, jis vartojo paveikslus; nors draugystė buvo nutarusi už juos užmokėti, bet Dr. Kulis pats užmokėjo. Tiesa, rei-kėjo nemažai trisuo priren-gimui tų prelekcijų, bet vis-gi jis atgabeno šokią-tokią medegiską naudą moksleiv-ių fondui. Pastaruoju lai-ku „Aušros“ Dr-stė gauna daugybę laiškų, meldžiančių pašelpo. Bet finansiškas stovis „Aušros“ draugystės neperdidžiausias ir vargas bus tiems moksleiviams, jei-gu „Aušros“ kapitalas visai išsisems.

Amerikiečiai! Argi jau gana mums išlavintų vyrų? Matome, kad toli dar nega-na. Todėl nenustokime juos veise! Mes matome, jog ten kur tik yra šiek-tiek dau-giau inteligentijos, darbas labai žmoniškas eina daug sparčiau ir taktiškiau. Tie-sa, kada Maskolijoj traukėsi smarki ginkluota kova su ne-tikusia valdžia, tada visų veikiančių mintis buvo at-kreipta ten, bet dabar, tru-pų nusilpus ginkluotai ko-vai, ar ne laikas būtų at-kreipti atidą ant vargstan-čių moksleivių? Dabar ko-eina čia šiuom tarpu gerai.

ramiu būdu ir visa darbsto-ueji inteligentija veikia to-kojov. Negalėdami patis-stot eilėse ten kovojančių prisidėkime nors savo su-nkiai uždirbtais centais prie lavinimo ateinančių kovo-jų. Tuom priduosim kovo-tojams moksleiviams dau-giau energijos ir jie, kaip kelrodžiai, nurodys mums ar-čiausią kelią prie laisvės. Be moksleivių, inteligentų mums sunku kovoti, todėl paduokim jiems draugišką ranką!

A. Zimontas, sekr.

Iš Benld, Ill.

14 d. balandžio 155 knopė S. L. A. parengė prakalbą. Kalbėtojų buvo iš Spring-fieldo. Susirinkimą atidars pirmės. Atkakė kalbė-tojai buvo: Jonas Zvingilas ir V. Černiauskas. Pirmutinė aiškino naudingumą Susir-nyjimo ir naudingumą prie-glaudos namo. Iš tikro, ar-gi nebutų malonu mums ra-sti senatvę prieglaudą ter-p savųjų!

V. Černiauskas kalbėjo apie socializmą, aiškino dar-bininkų skriaudas ir kaip darbininkai gali iškovoti sau laisvę. Toliau kalbėjo apie musų tėvynę, ragino susir-nykus aukauti pinigus pa-laikymui revoliucijos Lietu-voj. Kalbėtojų paraginaus, susirinkę sudėjo \$8.09. Pi-nigus tuos skiriame L. S. D. Partijai. Dabar pridė-dame ir tuos, apie kuriuos pagarsinta buvo Nr. 12 „Lie-tuvos“, kurių dar nebuvo me-pasikę. Juos teipgi skiria-me L. S. D. P. „Lietuvos“ redakcijon siunčiame iš viso \$11.30. Persiuntimo kštų atitrakėm 14c.

Pabaigus prakalbą, Matu-levičiūtė padainavo dainą „Uzgimė Lietuvoj, užaug Varšavoj“, Bilunutis „Kur banguoja Nemunėlis“ Ma-tulaitienė — „Saulėle nuil-sus“.

Buvo pas mus ir tokių, ku-rie bijojo susirinkiman ate-ti, kad neužsitrauktų Dievo bausmės, bet ir tie, išgirdę, kad Dievo nieks ne kliudė, dabar galisi.

Butų gerai parengti vėl susirinkimui ir aukas rinkti tautiskam namui. Geistina, kad toki susirinkimai būtų rengiami kuo tankiausiai.

Kalbėtojams, susirinku-siems ir aukavusiems ištaria-me širdingą ačiū.

J. Guzevičius.

Iš Pittsburg, Pa.

5 d. balandžio čia atsiuvo prakalbos, parengtos vietinių lietuvių. Kalbėtojas buvo užkviestas p. Grigaitis, L. S. D. P. atstovas. Atidarius susirinkimą p. Tolubai, Adels Tolubutė deklamavo darbi-niškias eiles. Potam p. Grigaitis, ilgoje kalboje nu-rodė, kaip nelabas caras, su-gauja savo urėdinklų lupikų, savo žiaurumu privėdė žmo-nis prie atviros kovos, prie revoliucijos. Nurodė var-gingą padėjimą Rusijos uki-ninkų ir darbininkų, dirban-čių fabrikuose. Ant galo nurodė, kaip musų gerai ku-nigai, pataikaudami val-džiai ir carui, stengiasi lai-kyt lietuvių tamsybę ir to-lesnę vergovę; kviesia iš jo slapybės per išpažinti ir ki-tokiais būdais, o paskui jie-kančius laisvės išduoda poli-cijai. Prakalbos p. Grigai-čio galėjo sujungti šilų kiekvieno tikro žmogaus kė labai mažas lietuvių bū-ras. Daugeli sulaikė tūli lie-tuviški vertelgos, kurie netik-m patį nėjo, bet ir savo kos-tumierius draudė, neįkandami susirinkimo užmąnytojų kalbėtojų.

Aukų surinkta \$13.54. Vardai aukavusių pagarsinti kitur. Rd.). Pinigus siunčiame „Lietuvos“ redakcijon. Pasirikiame juos L. S. D. P. Lietuvoj. Buves prakalbese.

Is Philadelphia, Pa.

13 d. balandžio buvo čia parengtas balius ir koncertas; parengė Lietuvių Mylėtojų benas. Atidarius sceną, gražioji marš „Kova už butį“ ir fantazija „Prie mūlo sviesos“. Išpildė L. M. benas.

Teatrai, komedija „Nutruko“, atliose L. S. P. A. 1 kuopos teatro Mylėtojų grupą. Lošimas nusidėjo neblogai, tiklatai matės, kad tuli akto ria nebūvo atsakančiai prisirengę. Lošimas teatro yra darbas pagirtinas, bet apsiėmus atlioti rolę, reikia daugiau trisio padėti, kad nepastatyti ant juoko besidarbujančių su tikra energija. Pabaigus teatrą, Kanklių Klubas atgrajijo Volunteers maršą. Paskui buvo magiški rodymai. O ant galo visos choras padainavo „Lai gyvuoja mūsų tauta“. Publikai ramiai užsilaikė, savo užganėdinimą parodė rankų plojimu.

Neužilgo bus kitas koncertas. Tikimės, kad mūsų aktoriai geriau prisirengs, nes neatsakanti ypata likos pralinta ir darbas eina gerai.

D. Devė.

REIKALAI

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje. Apie „Studentų urėdus“.

Ant tilpusio 16 num. „Lietuvos“ užmanymo, kad centrališku raštininku S. L. A. ateityje geidžiama būtų, pagal galę, rinkti moksleivius, susilaikėme gana greitai atsakymo p. Astramskio.

Su mandagia kritika bent kokiam klausime vidur malonu susitikti, nes tai yra vienintelis kelias, vedantis prie išsiskyrimo klausimo.

„Paaikškinimas“ p. A. vargiai gali būti pavadintas mandagia kritika, kadangi kritikas užmiršo gal šitą pamatinę tiesą, jog geras kritikas kritikuoja paduotą klausimą, patį jo turinį, o nesilieti bereikalo ypata, paduodančių tą klausimą. Nereikalingas ir su klausimu nieko bendro neturintis lytėjimas ypata senai jau visų literatų yra pripažintas įrankiu anti-etisku, o dabartinuose laikuose Gudijoj yra vadinamas įrankiu a la Kruševan et Co., tų pagarsėjusių reprezentantų „tikruj rusų“.

Bet pažiūrėkime, ką p. Astramskis kalba apie viršpaminėtą užmanymą. Gal galėsime apšviesti tą klausimą 8 kitos pusės.

Priežastis, dėlėi kurios, pagal p. A., moksleivis negali būti rinktas Centr. raštininku S. L. A. yra dvejopa: 1-mo, — jog konstitucija S. L. A. nedaleidžia nepilnamečiams ir ne ukėsų apimti šitą urėdą, o studentų ukės, esą, labai mažai, todėl rinkti negalima; 2 — moksleiviai jokių — ale, girdi, jokių būdu negali išpildyti šitos pridermės nes turi tupėti prie knygų, kaip „garnys ant lizo“.

Tedaleista bus arčiau prisizūreiti šitiems „paaikškinimams“.

Pirma priežastis, dėlėi kurios, pagal garbų kritiką, moksleiviai negalėtų būti kaml ant urėdo Centr.

raštininko, yra be pamatų, ką patįs žodžiai gerb. kritiko parodo. Visi nariai „Susivienijimo“ (ne tik garbus kritikas) gerai žino, ką konstitucija daleidžia, o ko nedaleidžia, bet iš kur pasemat žinutė, jog studentai visi nepilnamečiai ir ukėsų teip mažai, jog nėra iš ko rinkti, to ispėti negaliu. Statistikos šlame atvėjuje, rodo, dar neturime, o šėip, pasidairę, gal rastumėme terp mazo skaitliaus čionykščių studentų ne vieną ir ukėsą, ir pilnametį. (Beje, ar ir apie nepilnamečius gerbiamas kritikas išskaitė konstitucijoj? Teip išrodo, nes pats rašo: „jeigu konstitucija daleidžia nepilnamečiams ir tt...“ Pagal galios, reik užtėmyti, jog kaip kur ir „pilnametystė“ nevienoda. Gal ir mano oponentui nenausijena, jog teip vadinausias tiesios „politiskās subrendimas“ ne visur vieno dais metais yra aprubežiuotas. Bet pats kritikas nežino, ar yra tokios ypatos, ar ne. Todėl ar ne geriaus būtų žinoti ir tada tvirtinti su persitikinimu, o ne ant spėjimo pasirėmus?

Antra priežastis yra daug svarbesnė ir, ją paduodams, p. Astramskis yra, teip sakant, visai ant vietos, ji yra visai prie klausimo, ir ant pirmo pažvilgio turi ženklinus lyg teisybės. Kas išmintingai — tai išmingai, ir apie tai nieks nesibars.

Teisingai gerbiamas kritikas užtėmyja, jog studentas, kurs „kaip garnys ant lizo, turis ištisą dieną tupėti ant knygų“, visai negali išpildyti sunkią ir daug darbo reikalaujančią pridermę centrališko raštininko. Čionai reik vieną tik dalyką užtėmyti, kuris kritikoje yra ir pasakytas, ir nepasakytas.

Jeigu visi studentai galėtų, kaip gerbiamas kritikas sako, „išstias dienas kaip garnys ant lizo“ tupėti ant knygų, tai tada nereiktų jiems nė jokių „urėdų“: tupėtų sau, kol ko nors neįstų, tupėtų, kad ir „urėdą“. Tačiau gyvenime, ypatingai gyvenime mūsų lietuviškų garnių studentų, yra tankiausia visai kitaip. Ilgai „tupėti“ milžiniška dalis mūsų garnių studentų negali, nes... badu pastipyt betupėdami lizde-mokykloje. Ar dar mes nežinome, jog daugumas studentų priversti yra apieisti tuos lizdus-mokyklas ir įjėskoti maisto? Ar ir šiose dienose neturime tokių, kurie, išlėkę iš to lizo, ne kartą metus — kitus renka medegą, materialiskās jėgas, kad paskui vėl pagrižti į atšalusį lizdą, ir vėl išnaudo pradėti „tupėti“, kol likimas nedaleis jiems ką nors „išpėrēt“? Neabejoju, jog mano gerbiamas oponentas, rašydamas kritiką ir kartu įkvėpdamas į savo žodžius (ypatingai pabaigoje straipsnio) kor kį tai įdomiai piktą pasityčiojimą, nežino tų faktų, jog terp moksleivių yra ir tokių, kurie mokinas vieną — dvi valandis ant dienos, o likusį laiką pašvenčia uždirbimui sau maisto, dirbdami po 9 centus (aliskiai — devynis centus) už valandą. Tai yra faktai, iš kurių vargiai tyčioj-tis galima.... O ar vieną rasime panašų pavyzdį...!

Taigi klausimas — ar panašias neverta duoti progą dirbti, vietoj už 9 centus, už daugiaus, kad suteikti jiems galę paskul ramiaus „patupėti“ ant knygų? Bet nors tai galima padaryti, nes ir pats kritikas sako, jog „studentystė pametus, tai galės-tų, vienok išsiskimas klausimto slenka tuojaus po tam-

niekas to daryti neapsiims“.

Trumpai, autoritetiškai ir kuoaiškiausiai...! Kaipgi kitaip? Lietuvių-studentai, aičiu Dievui, aprupinti teip gerai, jog kam ten jiems „apmokamų urėdų“? Kas ten norėtų apsiimti? Gerai tai būtų, kad teip būtų, bet kad — būtų... Šiandien yra kitaip ir permainos ne greitai dar gal susilaikysime.

Taigi pats gerbiamas kritikas atranda atsitikimus, kada galima būtų suselpti moksleivius; aš iš savo pusės tik pridėsiu, jog tokių „garnių“ atsiranda terp lietuviškų studentų ne vieną! Kad juos surasti, nereik ne pavasario laukti....

Tiek apie patį klausimą. — Paaikškinus savo pažvalgą sąrišyje su pažvalga mano oponento, negaliu neuztėmyti, jog p. A. bereikalingai mano maną įžeisti. Paduodams tą užmanymą, aš aiškiai apsaugoju, jog jis yra nenaujas ir p. A. geriausia gal žino, jog jis buvo įneštas seime apsvaistytis, bet ačiu įvairioms „priežastims“ nuėjo į gurbą be apsvaistymo (Gal p. Ilgaudas tame-gi 16 num. „Lietuvos“ įspėja tas priežastis!...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

Taigi kam rašėjų ylois badyti? Pagalios, pabaigoje straipsnio p. A. dasiskaitome tikrai juokingų dalykų. P. A. spėja, kas padarė užmanymą (stebėtina, kam tai jam reikia) ir vėl su tuom pačiu neklaidingai autoritetu nusprendžia, kad viens iš dviejų: arba rašė pats „koks studentas“, arba kas kits, bet pagal diktandą „koksio studento“ — ir, girdi, — „kitaip čion nėra“. (Hm! a la dogmatas neklaidingumo...).

socialistai turi apėmę, o dabar dar koki ten parselė rinkti sekretorių, idant visą Susiv. iškreiptų iš gerų vėžių, kaip tai su C. K. R. Šel-pimo kad padarė, kurio godotinas pirmūninkas turėtų atsakyti vien dėl Bagočiaus reikavimo. Kada aukos kun. Pežos buvo rengiamos sunaudoti Mt. Carmelo klostoriui su pagalba kelių antisocialistų, kurie but padėję protestuoti laikraščiuose prieš siuntimą aukų socialistams, tai šis, susiūnęs su Šernu, prezidentui nieko nesakęs, nusiuntinėjo kitiems nariams saldžius laiskus su pakurstymu ir patarimais, išreikšti nuomonę apie paskirstimą izde esančių \$1400.00, ir gavęs nuo jų žinias pritariantias, ar bent pusiau pritariantias, nusiuntė prezidentui šėisų nusprendimą apie aukų padalinimą, prašydamas, kad ir jis išreikštų savo nuomonę, bet kur tu čia jau beisreikši, kad pinklės supintosi ir išėigos kitos nės, visi pasistengimai Dr. Šliupo ir kun. Žilinskio apmaukt socialistus vien jiems ant naudos. Taigi draugai, supraskit, ką jums įkalbinėja rinkti! socialistai! O socialistai tai blaurybės, jie per Susivienijimo rėtį dar neišijoti. Juk centrališkas komitetas turi tiesą suspenduoti, o paskui seime nesunku ir išmest, gerai delegatams „užpundinus“, padėkim, kaip visada seimuose paprasta elgties, kad reikia kokią politiką iškirat. Liutkus verkia, jog Bagočiaus vargingai gyvenąs, neturys ką valgyt.... Tegul duoda jam socialistai. Jis jį draugas, jiems sutvėrė daugiau kuopų ir daugiau agitavė negu Susivienijimui. Ar jis dirba visuomenės labui! Kur tie darbai! Ar kad porą šimtų doliarų bereikaudamas revoliucijai surinko, porą Susiv. kuopų sutvėrė ir dar pienurnis, vėrys dirbusius kada jis dar nėgimės buvo, apšmeizė? Kagi mes gautume jį aprinkę? Seime neduos išsiger, nes pats Liutkus pripažįsta, jog jis nieko neturi, tai netur nė iš ko duoti; socialistų Atskaitose ir laikraščiuose Susivien. vardu nebeisdergs, nes p. Tareila dar vis nenori sakyti pilna burna, tas... socialistas! Tai kokia mums nauda, jei mes jį mokslą einant su šėlpsim? Vėn nuostolis. Dabar, parbėgęs iš mokyklos, laksto su bakiuku, knygų prisidėjęs, kaipi visą savo protą tame krepiukų turgėdams, ir kiekvienam siūlo pirkt, o ne vieną randa tokį durną, kuris nuperka. Na, tik pamislykit! Kaip aprink-sime sekretorių, tai jis, cigarų įsikandęs, sėdės sau office, o apie pedliavojimą su knygomis, už pusdoliarį, arba už dyką važinėjimą ant prakalbų jau nė kalbos nebus, nes turės kitą darbą. Todėl apšvieta mažysis. Todėl aš patariu jį palikt, kaip yra. Niekas socialistas, skelbia dangų ant žemės! lai žino, jog į dangų negalima įeiti nebuvus čysčiuje, arba praeig. Todėl, kol tas dangus ateis, lai pakencia. Lai laksto neėdęs per dienas su knygų pundeliu, mokės gerian, pilvą sutraukęs, pasakoti darbininkams, kaip jau čiasi žmogus, kurio „pietų fondas“ išsistūstina; lai kenčia vargą, vaikščioja nusku-ręs, tai bus geresniu darbininku. Socialistams tokio ir reikia, todėl ir palikim jį jiems, nesudemoralizavę. O kaslink atelėnančių darbų, tai vis „miške augęs, į mišką į žiūrės!“ Prie socialistų pri-

lipės dabar, bus priliptės ir paaučgs, vis jam Dievas neduos tokio proto, kaip Jonui Neklaidingamjam, kurs, pamatęs savo klaidas, bėga po mūsų vėliuku. Kad mes gautume tokį vaikiną nors vieną sekretorių, kaip „Aušra“ kad šelpia, tai kits dalykas. Tie vyrai dirba nenuoalsiai, net lietuviška dirva pliaška, o kiek jie mums dar padarys naudos, tai mes ir neborėsim. Tik palikit ir pradėkit skaityt visus mūsų daktarus, tepliorius, skulptorius, inžinierius, ar jie ne-veikia? Jiems privalome atiduoti Susivienijimo sekretorystę, nes tie bent inteligentai, jie žinos, kaip apsieiti. Padėkim, jeigu aprinksimė kokiį vertelgą, vertą poros dešimčių tukstančių, tai kas pusiis. Jis, kaip inteligentas, pasisamdys kokią raštininkę ant 10—15 valandų sanvaitėjų, užmokės jai už darbą po \$1.50 iki \$2.00 už korespondencijas, tai žmogui dar atliks „uždarbio“ \$250—\$300 per metus. Tai vadinas „biznis“. O juk mūsų Susivienijimas suorganizuotas ne kokiems ten sušliuruosiems, nuo vargo sudziuvusiems ir pusbadžiu mirstantiems studentams šelpti, bet duoti geriam žmonėms uždirbti. Sumanė, ir pasakė: duokit Bagočiui sekretorystę! Ar kad knygas suteptų, rasit skurdžius, nesivilkęs marškinų jau keletą sanvaitių, o jam knygas duoti?! Pats, dievuži, girdėjau ir mačiau, kaip, rodydamas pasenusius marškinius ir nunešiotas vyro (kurs, matyt, du sykū už jį buvęs storesnis) kelnes, gy-rės, jog ir jis syki prasigvyveno, nes brangenybės gavęs Collinsvillėj nuo tulo pono vaito dovanų. Taigi, guodinti Susivienijimo draugai, neklausyk koki kokie ten doliarų bereikaudamas revoliucijai surinko, porą Susiv. kuopų sutvėrė ir dar pienurnis, vėrys dirbusius kada jis dar nėgimės buvo, apšmeizė? Kagi mes gautume jį aprinkę? Seime neduos išsiger, nes pats Liutkus pripažįsta, jog jis nieko neturi, tai netur nė iš ko duoti; socialistų Atskaitose ir laikraščiuose Susivien. vardu nebeisdergs, nes p. Tareila dar vis nenori sakyti pilna burna, tas... socialistas! Tai kokia mums nauda, jei mes jį mokslą einant su šėlpsim? Vėn nuostolis. Dabar, parbėgęs iš mokyklos, laksto su bakiuku, knygų prisidėjęs, kaipi visą savo protą tame krepiukų turgėdams, ir kiekvienam siūlo pirkt, o ne vieną randa tokį durną, kuris nuperka. Na, tik pamislykit! Kaip aprink-sime sekretorių, tai jis, cigarų įsikandęs, sėdės sau office, o apie pedliavojimą su knygomis, už pusdoliarį, arba už dyką važinėjimą ant prakalbų jau nė kalbos nebus, nes turės kitą darbą. Todėl apšvieta mažysis. Todėl aš patariu jį palikt, kaip yra. Niekas socialistas, skelbia dangų ant žemės! lai žino, jog į dangų negalima įeiti nebuvus čysčiuje, arba praeig. Todėl, kol tas dangus ateis, lai pakencia. Lai laksto neėdęs per dienas su knygų pundeliu, mokės gerian, pilvą sutraukęs, pasakoti darbininkams, kaip jau čiasi žmogus, kurio „pietų fondas“ išsistūstina; lai kenčia vargą, vaikščioja nusku-ręs, tai bus geresniu darbininku. Socialistams tokio ir reikia, todėl ir palikim jį jiems, nesudemoralizavę. O kaslink atelėnančių darbų, tai vis „miške augęs, į mišką į žiūrės!“ Prie socialistų pri-

lipės dabar, bus priliptės ir paaučgs, vis jam Dievas neduos tokio proto, kaip Jonui Neklaidingamjam, kurs, pamatęs savo klaidas, bėga po mūsų vėliuku. Kad mes gautume tokį vaikiną nors vieną sekretorių, kaip „Aušra“ kad šelpia, tai kits dalykas. Tie vyrai dirba nenuoalsiai, net lietuviška dirva pliaška, o kiek jie mums dar padarys naudos, tai mes ir neborėsim. Tik palikit ir pradėkit skaityt visus mūsų daktarus, tepliorius, skulptorius, inžinierius, ar jie ne-veikia? Jiems privalome atiduoti Susivienijimo sekretorystę, nes tie bent inteligentai, jie žinos, kaip apsieiti. Padėkim, jeigu aprinksimė kokiį vertelgą, vertą poros dešimčių tukstančių, tai kas pusiis. Jis, kaip inteligentas, pasisamdys kokią raštininkę ant 10—15 valandų sanvaitėjų, užmokės jai už darbą po \$1.50 iki \$2.00 už korespondencijas, tai žmogui dar atliks „uždarbio“ \$250—\$300 per metus. Tai vadinas „biznis“. O juk mūsų Susivienijimas suorganizuotas ne kokiems ten sušliuruosiems, nuo vargo sudziuvusiems ir pusbadžiu mirstantiems studentams šelpti, bet duoti geriam žmonėms uždirbti. Sumanė, ir pasakė: duokit Bagočiui sekretorystę! Ar kad knygas suteptų, rasit skurdžius, nesivilkęs marškinų jau keletą sanvaitių, o jam knygas duoti?! Pats, dievuži, girdėjau ir mačiau, kaip, rodydamas pasenusius marškinius ir nunešiotas vyro (kurs, matyt, du sykū už jį buvęs storesnis) kelnes, gy-rės, jog ir jis syki prasigvyveno, nes brangenybės gavęs Collinsvillėj nuo tulo pono vaito dovanų. Taigi, guodinti Susivienijimo draugai, neklausyk koki kokie ten doliarų bereikaudamas revoliucijai surinko, porą Susiv. kuopų sutvėrė ir dar pienurnis, vėrys dirbusius kada jis dar nėgimės buvo, apšmeizė? Kagi mes gautume jį aprinkę? Seime neduos išsiger, nes pats Liutkus pripažįsta, jog jis nieko neturi, tai netur nė iš ko duoti; socialistų Atskaitose ir laikraščiuose Susivien. vardu nebeisdergs, nes p. Tareila dar vis nenori sakyti pilna burna, tas... socialistas! Tai kokia mums nauda, jei mes jį mokslą einant su šėlpsim? Vėn nuostolis. Dabar, parbėgęs iš mokyklos, laksto su bakiuku, knygų prisidėjęs, kaipi visą savo protą tame krepiukų turgėdams, ir kiekvienam siūlo pirkt, o ne vieną randa tokį durną, kuris nuperka. Na, tik pamislykit! Kaip aprink-sime sekretorių, tai jis, cigarų įsikandęs, sėdės sau office, o apie pedliavojimą su knygomis, už pusdoliarį, arba už dyką važinėjimą ant prakalbų jau nė kalbos nebus, nes turės kitą darbą. Todėl apšvieta mažysis. Todėl aš patariu jį palikt, kaip yra. Niekas socialistas, skelbia dangų ant žemės! lai žino, jog į dangų negalima įeiti nebuvus čysčiuje, arba praeig. Todėl, kol tas dangus ateis, lai pakencia. Lai laksto neėdęs per dienas su knygų pundeliu, mokės gerian, pilvą sutraukęs, pasakoti darbininkams, kaip jau čiasi žmogus, kurio „pietų fondas“ išsistūstina; lai kenčia vargą, vaikščioja nusku-ręs, tai bus geresniu darbininku. Socialistams tokio ir reikia, todėl ir palikim jį jiems, nesudemoralizavę. O kaslink atelėnančių darbų, tai vis „miške augęs, į mišką į žiūrės!“ Prie socialistų pri-

lipės dabar, bus priliptės ir paaučgs, vis jam Dievas neduos tokio proto, kaip Jonui Neklaidingamjam, kurs, pamatęs savo klaidas, bėga po mūsų vėliuku. Kad mes gautume tokį vaikiną nors vieną sekretorių, kaip „Aušra“ kad šelpia, tai kits dalykas. Tie vyrai dirba nenuoalsiai, net lietuviška dirva pliaška, o kiek jie mums dar padarys naudos, tai mes ir neborėsim. Tik palikit ir pradėkit skaityt visus mūsų daktarus, tepliorius, skulptorius, inžinierius, ar jie ne-veikia? Jiems privalome atiduoti Susivienijimo sekretorystę, nes tie bent inteligentai, jie žinos, kaip apsieiti. Padėkim, jeigu aprinksimė kokiį vertelgą, vertą poros dešimčių tukstančių, tai kas pusiis. Jis, kaip inteligentas, pasisamdys kokią raštininkę ant 10—15 valandų sanvaitėjų, užmokės jai už darbą po \$1.50 iki \$2.00 už korespondencijas, tai žmogui dar atliks „uždarbio“ \$250—\$300 per metus. Tai vadinas „biznis“. O juk mūsų Susivienijimas suorganizuotas ne kokiems ten sušliuruosiems, nuo vargo sudziuvusiems ir pusbadžiu mirstantiems studentams šelpti, bet duoti geriam žmonėms uždirbti. Sumanė, ir pasakė: duokit Bagočiui sekretorystę! Ar kad knygas suteptų, rasit skurdžius, nesivilkęs marškinų jau keletą sanvaitių, o jam knygas duoti?! Pats, dievuži, girdėjau ir mačiau, kaip, rodydamas pasenusius marškinius ir nunešiotas vyro (kurs, matyt, du sykū už jį buvęs storesnis) kelnes, gy-rės, jog ir jis syki prasigvyveno, nes brangenybės gavęs Collinsvillėj nuo tulo pono vaito dovanų. Taigi, guodinti Susivienijimo draugai, neklausyk koki kokie ten doliarų bereikaudamas revoliucijai surinko, porą Susiv. kuopų sutvėrė ir dar pienurnis, vėrys dirbusius kada jis dar nėgimės buvo, apšmeizė? Kagi mes gautume jį aprinkę? Seime neduos išsiger, nes pats Liutkus pripažįsta, jog jis nieko neturi, tai netur nė iš ko duoti; socialistų Atskaitose ir laikraščiuose Susivien. vardu nebeisdergs, nes p. Tareila dar vis nenori sakyti pilna burna, tas... socialistas! Tai kokia mums nauda, jei mes jį mokslą einant su šėlpsim? Vėn nuostolis. Dabar, parbėgęs iš mokyklos, laksto su bakiuku, knygų prisidėjęs, kaipi visą savo protą tame krepiukų turgėdams, ir kiekvienam siūlo pirkt, o ne vieną randa tokį durną, kuris nuperka. Na, tik pamislykit! Kaip aprink-sime sekretorių, tai jis, cigarų įsikandęs, sėdės sau office, o apie pedliavojimą su knygomis, už pusdoliarį, arba už dyką važinėjimą ant prakalbų jau nė kalbos nebus, nes turės kitą darbą. Todėl apšvieta mažysis. Todėl aš patariu jį palikt, kaip yra. Niekas socialistas, skelbia dangų ant žemės! lai žino, jog į dangų negalima įeiti nebuvus čysčiuje, arba praeig. Todėl, kol tas dangus ateis, lai pakencia. Lai laksto neėdęs per dienas su knygų pundeliu, mokės gerian, pilvą sutraukęs, pasakoti darbininkams, kaip jau čiasi žmogus, kurio „pietų fondas“ išsistūstina; lai kenčia vargą, vaikščioja nusku-ręs, tai bus geresniu darbininku. Socialistams tokio ir reikia, todėl ir palikim jį jiems, nesudemoralizavę. O kaslink atelėnančių darbų, tai vis „miške augęs, į mišką į žiūrės!“ Prie socialistų pri-

lipės dabar, bus priliptės ir paaučgs, vis jam Dievas neduos tokio proto, kaip Jonui Neklaidingamjam, kurs, pamatęs savo klaidas, bėga po mūsų vėliuku. Kad mes gautume tokį vaikiną nors vieną sekretorių, kaip „Aušra“ kad šelpia, tai kits dalykas. Tie vyrai dirba nenuoalsiai, net lietuviška dirva pliaška, o kiek jie mums dar padarys naudos, tai mes ir neborėsim. Tik palikit ir pradėkit skaityt visus mūsų daktarus, tepliorius, skulptorius, inžinierius, ar jie ne-veikia? Jiems privalome atiduoti Susivienijimo sekretorystę, nes tie bent inteligentai, jie žinos, kaip apsieiti. Padėkim, jeigu aprinksimė kokiį vertelgą, vertą poros dešimčių tukstančių, tai kas pusiis. Jis, kaip inteligentas, pasisamdys kokią raštininkę ant 10—15 valandų sanvaitėjų, užmokės jai už darbą po \$1.50 iki \$2.00 už korespondencijas, tai žmogui dar atliks „uždarbio“ \$250—\$300 per metus. Tai vadinas „biznis“. O juk mūsų Susivienijimas suorganizuotas ne kokiems ten sušliuruosiems, nuo vargo sudziuvusiems ir pusbadžiu mirstantiems studentams šelpti, bet duoti geriam žmonėms uždirbti. Sumanė, ir pasakė: duokit Bagočiui sekretorystę! Ar kad knygas suteptų, rasit skurdžius, nesivilkęs marškinų jau keletą sanvaitių, o jam knygas duoti?! Pats, dievuži, girdėjau ir mačiau, kaip, rodydamas pasenusius marškinius ir nunešiotas vyro (kurs, matyt, du sykū už jį buvęs storesnis) kelnes, gy-rės, jog ir jis syki prasigvyveno, nes brangenybės gavęs Collinsvillėj nuo tulo pono vaito dovanų. Taigi, guodinti Susivienijimo draugai, neklausyk koki kokie ten doliarų bereikaudamas revoliucijai surinko, porą Susiv. kuopų sutvėrė ir dar pienurnis, vėrys dirbusius kada jis dar nėgimės buvo, apšmeizė? Kagi mes gautume jį aprinkę? Seime neduos išsiger, nes pats Liutkus pripažįsta, jog jis nieko neturi, tai netur nė iš ko duoti; socialistų Atskaitose ir laikraščiuose Susivien. vardu nebeisdergs, nes p. Tareila dar vis nenori sakyti pilna burna, tas... socialistas! Tai kokia mums nauda, jei mes jį mokslą einant su šėlpsim? Vėn nuostolis. Dabar, parbėgęs iš mokyklos, laksto su bakiuku, knygų prisidėjęs, kaipi visą savo protą tame krepiukų turgėdams, ir kiekvienam siūlo pirkt, o ne vieną randa tokį durną, kuris nuperka. Na, tik pamislykit! Kaip aprink-sime sekretorių, tai jis, cigarų įsikandęs, sėdės sau office, o apie pedliavojimą su knygomis, už pusdoliarį, arba už dyką važinėjimą ant prakalbų jau nė kalbos nebus, nes turės kitą darbą. Todėl apšvieta mažysis. Todėl aš patariu jį palikt, kaip yra. Niekas socialistas, skelbia dangų ant žemės! lai žino, jog į dangų negalima įeiti nebuvus čysčiuje, arba praeig. Todėl, kol tas dangus ateis, lai pakencia. Lai laksto neėdęs per dienas su knygų pundeliu, mokės gerian, pilvą sutraukęs, pasakoti darbininkams, kaip jau čiasi žmogus, kurio „pietų fondas“ išsistūstina; lai kenčia vargą, vaikščioja nusku-ręs, tai bus geresniu darbininku. Socialistams tokio ir reikia, todėl ir palikim jį jiems, nesudemoralizavę. O kaslink atelėnančių darbų, tai vis „miške augęs, į mišką į žiūrės!“ Prie socialistų pri-

lipės dabar, bus priliptės ir paaučgs, vis jam Dievas neduos tokio proto, kaip Jonui Neklaidingamjam, kurs, pamatęs savo klaidas, bėga po mūsų vėliuku. Kad mes gautume tokį vaikiną nors vieną sekretorių, kaip „Aušra“ kad šelpia, tai kits dalykas. Tie vyrai dirba nenuoalsiai, net lietuviška dirva pliaška, o kiek jie mums dar padarys naudos, tai mes ir neborėsim. Tik palikit ir pradėkit skaityt visus mūsų daktarus, tepliorius, skulptorius, inžinierius, ar jie ne-veikia? Jiems privalome atiduoti Susivienijimo sekretorystę, nes tie bent inteligentai, jie žinos, kaip apsieiti. Padėkim, jeigu aprinksimė kokiį vertelgą, vertą poros dešimčių tukstančių, tai kas pusiis. Jis, kaip inteligentas, pasisamdys kokią raštininkę ant 10—15 valandų sanvaitėjų, užmokės jai už darbą po \$1.50 iki \$2.00 už korespondencijas, tai žmogui dar atliks „uždarbio“ \$250—\$300 per metus. Tai vadinas „biznis“. O juk mūsų Susivienijimas suorganizuotas ne kokiems ten sušliuruosiems, nuo vargo sudziuvusiems ir pusbadžiu mirstantiems studentams šelpti, bet duoti geriam žmonėms uždirbti. Sumanė, ir pasakė: duokit Bagočiui sekretorystę! Ar kad knygas suteptų, rasit skurdžius, nesivilkęs marškinų jau keletą sanvaitių, o jam knygas duoti?! Pats, dievuži, girdėjau ir mačiau, kaip, rodydamas pasenusius marškinius ir nunešiotas vyro (kurs, matyt, du sykū už jį buvęs storesnis) kelnes, gy-rės, jog ir jis syki prasigvyveno, nes brangenybės gavęs Collinsvillėj nuo tulo pono vaito dovanų. Taigi, guodinti Susivienijimo draugai, neklausyk koki kokie ten doliarų bereikaudamas revoliucijai surinko, porą Susiv. kuopų sutvėrė ir dar pienurnis, vėrys dirbusius kada jis dar nėgimės buvo, apšmeizė? Kagi mes gautume jį aprinkę? Seime neduos išsiger, nes pats Liutkus pripažįsta

mokslinčiaus Matteucci, tos paskalos apie „Svieto pabaigą“ padarė tikrai juoką. Išsyk kiekvienas galėjo manyti, kad tokis pranašavimas „Svieto pabaigos“ ne padarytas mokslinčiaus Matteucci, bet kokio nors lengvatinio žmonelio, kurie pasinaudojo Matteucci vardu. Mokslinčius Matteucci stovi peraugstai, kad galėtų paleisti į vietą tokius neišmintingus pranašavimus. Mokslinčiai laikraščiai dabar rašo, kad pats mokslinčius buvo nusistebėjęs, pamatęs tokį pranašavimą jo vardu, apie kurį pats nieko nežinojo.

Vienok labai didelis skirtumas yra tarpe žmonių pasielgimų paskutinėje jų gyvenimo valandose šiandien ir pirm kelių šimtų metų! Kaip kitiškai žmonės šiandien žiūri į tokių „Svieto pabaigų“ pranašavimus! Kad geriau pamatyti skirtumą žmonių pasielgimuose, aprašysiu čia maždaug pasielgimus žmonių dėl pirmiau pranašautų „Svieto pabaigų“.

1518 metuose pagarsino garsusis astrologas Stoeffler, kad vasario mėnesį, 1524 metuose, įvykęs ant žemės dedelis tvanas, maždaug tokiš, apie kurį rašo šventraštis. Mat planetos Saturn, Jupiter ir Mars susilieciaus Žuvų zvaigždynė ir paimdysiančios tų didelį tvaną ant žemės. Per istisus šešis metus žmonės laukė išpranašautos „Svieto pabaigos“. Daugumas žmonių gyveno taip „kaip Dievas davė“: nedirbo, girtuokliavo ir linksminosi, kad bent tose „paskutinėse gyvenimo valandose“ dar gerai galėtų pagyventi. Kiti vėl neapdirbo laukų ir nesirūpino apie ateitį. „Kadangi viskas perniek“. Turtinesniejie žmonės, kaip paduoda keli rašytojai, pasidirdino sau ir arkas ant paveikslo garsios Nojos arkos, kad galėtų dar išbėgti nuo tos pragaistingos mirties, kiti nusikraustė ant kalnų viršūnių, kad būtų ta me laike jau ant kalno Ararat, ir kad tvanas neužkluptų juos kloniuose. Beto, kiek asarų tapo pralietų, kiek karštų maldų laktė prie Dievo, kiek buvo dantų griežimo ir kalbėjimo! Vienok išpranašautos didžiojo tvano vasario mėnesis, 1524 metų, perėjo taip kaip ir kitų metų mėnesiai ir „Svieto pabaigos“ žmonės nesulaukė. Žmonija vėl atsikvėpė liuosai. Žmonės vėl pradėjo rūpintis savo reikalais ir dirbti ateitei.

Prie šitos „Svieto pabaigos“ reikia dar pridėti ir vieną idomų atsitikimą. Tame laike užsiėmė astrologija ir astronomija ir Brandenburgo didkunigaikštis Joachimas I. Savo dvare laikė jis garsų astrologą ir astronomą Johanną Carion. Abudu, mokslinčius ir „pateptinis“, išgalvojo, kad Stoeffler apsirikęs savo pranašystoj, didysis tvanas turįs įvykti, sulys jų išskaitymų, 15 d. liepos, 1521 metuose. Vienok, nežinia dėlko, tuodu galvočiai neišdavo žmonijai savo pranašavimų; gal but išpažė, o gal ne pats gerai netikėjo savo pranašavimams ir bijojosi išsistatyti ant juo.

ko. Bet kada atėjo paskirtoji diena, visas didkunigaikštis dvaras ir ministeriai kuogreičiausiai nuvažiavo ant mažo kalnelio už Berlyną, ant kalno „Ararat“. Žinoma, išmintinesniejie žmonės pradėjo juoktis iš tokio kvailio jų „tėvelio“ pasielgimo, o kiti vėl keikė užtai, kad jiems nieko apie tai nepranešė. Atėjo vakaras belaukiant „didžiojo tvano“,

o jo kaip nėra taip nėra, ant galo sumanė važinoti atgal; važiuojant į namą, nutrenkę perkunas didkunigaikščio vėžę ir arklius, o pats kunigaikštis ir vos ne vos beisliko gyvas. Pasipylė smarkus lytus ir kunigaikštis ir jo rodininkas, slapai kaip kačiukai, sugrįžo į namą. Tuomi ir pasibaigė „didysis“ jų tvanas. Užgavo jis vien pranašautojus, o kitiems nieko blogo nepadarė.

Vėlesniuose laikuose įvykdė toki svieto pabaigos pranašavimai teiggi ne mažai sujudimų tarpe žmonių, ypatingai apreiškimai turinčių, buti susimūšimų mūsų žemės su kometomis, pagimdė paskutiniuose šimtmečiuose daug sujudimų. Taip, pavyzdžiui, pavasaryj 1773 metų pasidarė Paryžiuje didelis sujudimas, kada žmonės išgirdo paskalą, jog garsusis astronomas Lalande padavęs Mokslų Akademijai raštą, kuriame apreiškias, kad 12 d. gegužio to paties metų žemė susimūšianti su kokia ten kometa. Po teisybei vienok mokslinčius Lalande aprašė vien kelius kaip-kurių kometų ir kaip tie keliai guli prie kelio mūsų žemės. Valdžia buvo priversta išduoti paaiškinimus, o mokslinčius Lalande teiggi turėjo žmonis visokiais raštais, paaiškinimais ir pranešimais raminti. Nors vienok valdžia ir mokslinčiai stengėsi žmonėms darodyti, kad „Svieto pabaiga“ dar neatėjusi, vienok atsituvo daugelis sujudimų; įbauginai žmonės padarė daug niekšiškų darbų; atsirado net ir tokių kunigų, kurie, už gana augstas sumas, pardavinėjo žmonėms „nuodėmių atleidimą“ ir „pasportus į dangų“.

Nemažą sujudimą padarė tarpe žmonių teiggi ir apreiškimas kometos Bielo 1832 metuose. Mat tuomet pagarsino garsusis astronomas Albers, kad 29 d. spalio to paties metų kometa Bielo labai arti prieinanti prie žemės kelio. Tuojuo įgavo virat, ir kad tvanas neužkluptų juos kloniuose. Beto, kiek asarų tapo pralietų, kiek karštų maldų laktė prie Dievo, kiek buvo dantų griežimo ir kalbėjimo! Vienok išpranašautos didžiojo tvano vasario mėnesis, 1524 metų, perėjo taip kaip ir kitų metų mėnesiai ir „Svieto pabaigos“ žmonės nesulaukė. Žmonija vėl atsikvėpė liuosai. Žmonės vėl pradėjo rūpintis savo reikalais ir dirbti ateitei.

Prie šitos „Svieto pabaigos“ reikia dar pridėti ir vieną idomų atsitikimą. Tame laike užsiėmė astrologija ir astronomija ir Brandenburgo didkunigaikštis Joachimas I. Savo dvare laikė jis garsų astrologą ir astronomą Johanną Carion. Abudu, mokslinčius ir „pateptinis“, išgalvojo, kad Stoeffler apsirikęs savo pranašystoj, didysis tvanas turįs įvykti, sulys jų išskaitymų, 15 d. liepos, 1521 metuose. Vienok, nežinia dėlko, tuodu galvočiai neišdavo žmonijai savo pranašavimų; gal but išpažė, o gal ne pats gerai netikėjo savo pranašavimams ir bijojosi išsistatyti ant juo.

ko. Bet kada atėjo paskirtoji diena, visas didkunigaikštis dvaras ir ministeriai kuogreičiausiai nuvažiavo ant mažo kalnelio už Berlyną, ant kalno „Ararat“. Žinoma, išmintinesniejie žmonės pradėjo juoktis iš tokio kvailio jų „tėvelio“ pasielgimo, o kiti vėl keikė užtai, kad jiems nieko apie tai nepranešė. Atėjo vakaras belaukiant „didžiojo tvano“,

(Pabaiga bas).

„Vilniaus Aušros“ Valdžios žodis į Lietuvos visuomenę.

Šviesybėje galybė! sako gyvenimo prityrimas. Taigi, uorėdami tapti stipresniais, turime šviesties. Jei kam, tad Lietuvai reikia daugiau šviesos. Keturias dešimtis metų su viršum lietuviai buvo tyčia laikomi tamsybėje. Nė vienas šviesos spindulėlis nebuvė liuosai leidžiamas mūsų kraštan. Po to nėra ko stebėtis, kad nunai atirandame pas mus istisus kampus, patamsyje tebegludantius. Užvis yra pasilike užpakalyje Lietuvos rytai, butent, Vilniaus gubernija ir Gardino gubernijos pakraštys. Ten yra tokių vietų, kurios, tarytum salos, juros vilnių nuolatai plakamos, baigia nykti, nesulaukiamos pastiprinimo iš savo vakarinių vienataučių lietuvių. Teisybė, ir Lietuvos vakarai nėra tiek šviesūs, kad galima būtų jie be rūpesnio palikti, tačiau tame mūsų krašto srityje vis dėlto daugiau šviesos praskleista, kad ir per siaurą langelį.

Žinomas ir pritirtas daiktas yra, kad tamsesniejie kampai ir pakraščiai truko visos šalies žengimą pirmyn, kad šviesesniejie krašto gyventojai bodisi tamsesniųjų pasilikimu užpakalyje. Taigi, šviesesniųjų gyventojų yra priedermė rūpintis, idant šie savo tamsumų neklindytų visam kraštui žengti pirmyn, siekti geresnės gyvenimo ateities. Tokiu būdu apšvietimas yra bendras visuomenės dalykas. Istiesus: ką padės, jei vienas kuris kraštas, viena kuri dalis gyventojų bus iškilusi augstyn, kiti gi pakraščiai tebebus paskendę tamsybėje, nes susipratę?

Laikydami mūsų krašto apšvietimą viršiausiu daiktu, mes privalome vis jungties draugai, kadangi sunku vienam dideliui bureliui žmonių kas įveikti. Juk tik vienybėje tėra galybė! Tik visi išvieno eidami, tegalėsime prasskinti sau kelią švieson, o per šviesą — laisvę ir geresnėn būtin.

Tokios tad mintys vertė „Vilniaus Aušros“ sumanytojus ir įkurėjus sudaryti tokią apšvietimo draugiją, kuri apšvietimo reikaluose su jungtų visą Lietuvą, sutrauktų kruvon jos visuomenę. Viršiausias draugijos tikslas yra apšvietimas, todėl ji privalo būti liuosą nuo visokių pašalinių siekių, joje neturi imti viršaus kurie-bent ir kurios-bent partijos dalykai. Tik ant tokio bešališko pamato stovint, tegali pasisekti draugijai sujungti apšvietimo dirvoje visi lietuviai, tik ant tokio pamato stovint, tegali būti sveikas ir neiškreiptas apšvietimo reikalas.

Tačiau ir išvieno einant, mums prisieis, kovojant dėl šviesos prieš tamsybę, susitikti su daugeliu kliūčių, ypač Lietuvos rytuose, butent Vilniaus gubernijoje, kur dar tiek mažą tėra padėta mūsų darbo. Taigi, jei kur, tad į čia labiausiai mes turime atkreipti savo akis, tuo pakraščiu užvis turime rūpintis.

Tik per kovą su tamsybe išvysime šviesą! Taigi kviečiame visus apšvietimo vardu jungties vienan burin, vienon apšvietimo draugijon. Tešviečia mums šitame darbe kitų kraštų ir tautų pavyzdai! Jų šviesos reikaluose vienybė, jų nesigailėjimas nė savo skatiko, nė savo darbo teesie mums šviesiu paveiklu, stiprinančiu mus sunkioje kelionėje!

Kiekvieną auką, kiekvienas skatikas, padėtas ant šviesos aukuro, nepažaus dykai, bus mūsų branginamas.

Sunkų, nepriprastą darbą pradedame, bet praklinų ir naudingą, tik nesvyruodami eikime pirmyn!

O kad susilauktų mūsų kraštas tokio mieto, kad kas sodžius tū būtų mokykla, kad po slaudiniu sodiečio stogu nebėbutų tokio žmogaus, kurs nemokėtų nė skaityti, nė rašyti savo prigimta kalba!

Kiekvienas lietuvis, kuris laiko apšvietimą mūsų krašto ateities žibintu, privalo padėti „Vilniaus Aušrai“ kuo galėdamas: ar skatiku ar darbu.

Vos įsikursi draugija geitū, kurios, tarytum salos, juros vilnių nuolatai plakamos, baigia nykti, nesulaukiamos pastiprinimo iš savo vakarinių vienataučių lietuvių. Teisybė, ir Lietuvos vakarai nėra tiek šviesūs, kad galima būtų jie be rūpesnio palikti, tačiau tame mūsų krašto srityje vis dėlto daugiau šviesos praskleista, kad ir per siaurą langelį.

„Vilniaus Aušra“ pasitiki mūsų visuomenės duosnumu. Kitaip ir negali būti. Be visuomenės parėmimo apšvietimo dirvoje sunku yra kas padaryti. Kaip visur, taip ir čia, sunkiausia yra pradžia. Narių dar mažą tėra, o Draugijai, norint pasirodyti darbais, reikalingos yra lėšos. Taigi prašome visų tautiečių, kuriems brangūs yra apšvietimo reikalai, rinkti ir siųsti aukų „Vilniaus Aušros“ Draugijai. Aukas siųsti, taip pat visokiąs Draugijos reikalus kreipties prašome į „Vilniaus Aušros“ Valdžią per jos sekretorių kun. Juozą Tumą apačioje parodytu adresu.

„Vilniaus Aušros“ Valdžia: Pirmėsdis — A. Smetona. Sekretorius — kun. J. Tumas. Pirmėsdis padėjėjas — J. Bagdanavičius. Izdininkė — O. Plerytė-Puidienė.

Jonas Vileišis. Kun. V. Mironas. Sekretoriaus kun. Juozo Tumą adresas: Vilnius, Antkalinio gatvė No. 24A.

Redakcijos atsakymai.

K. ANDRUL. Už savo pavalsimą ir protą kiekvienas pats atsako; jeigu tas pasielgimas visuomenės reikalų neklindo, nieks neturi tiesos, o ypač laikraščiai užkabonėti keną nors privatinę reikalą. Raštalis negali patilpti, nes jame nėra nieko, kas gali visuomenę apieiti. Pataisyti negalima, nes jame viskas negerai.

[Dabartinė Maskolijos duma susideda iš: 64 socialdemokratų, 84 social-revoliucionierių, 14 tautiškių socialistų, 100 atstovų darbo partijos, 30 mahometonų, 17 kazokų, 91 kadeto (demokratų), 46 lenkų, 50 bapartistų, 1 demokratų reformų šalininko, 82 spalietčių ir 22 monarchistų.]

[Žandarų viršininkas Taube, kadangi jam nepasisekė sutaisyti sustreikavusių naftinių garlaivių tarnus su darbdaviais, prisakė laivų kapitonom ir kitiems oficialams 27 balandžio buti ant laivų. Nepaklusniejie bus nubausti 3 mėnesiais kalėjimo, bausmėms iki 3000 rub. arba bus išgabeti į Siberiją. Paprastus darbininkus žada teiggi išvyti į Siberiją.]

Proverbai.

Kas daug švilpia arba šneka, Tam pro šalį mintys teka.

Daug geriau yra stovėti žemai, Bet dvasia ir protu siekt augstai, Negu kune jaustiesi didžiu, O gabumuos, dvasioj but bergždžiu.

Kol vieną nepaisantį paisyt, protaut išmokysi, Tai paisančių šimtą galvočiais, garsiais padarysi.

Kol senį iškvaršusį pertikrint, sunkiai, galėsi, Tai jaunai esybei energiją, dvasią idėsi.

Kol tinginį, ramybę, netinkantį spėsi įveikti, Tai trokštančiam mokslo augštybę įstengsi suteikti.

Proto kaušų neprikreši: Kas jo nenorės, Nors mokysi, atsidėsi, Niekad neturės.

Gyduoles vien sergantiems teikia: Kas neserga, gydyt nereikia.

Po padanges žmonių mislys sklįsta, Todėl žmonės savęs nepažįsta: Kad ant žemės nusileis, Mumis pažinti paskleis; Mes tada save, kaip reik, pažysim, Tikrą kuno stovį pamatysim.

Kad žmonės bus žmonės, ne žvėrys, ne avys, Jie spėką ir turą, ką karėms išmėto, Dės mokslui, švietimui, vien protus belavys, Rinks laimę iš lauko dorybe užsėto.

Žmogus ne po mirčio į dangų nueina, Bet tapdams gyvu, jis į dangų ateina. Dangus yr ne myrij, bet jausmuos, gyvybė, Ir omenėj, dvasios ir valios stiprybė.

Jei nebandės kas rugštumo, Nesupras saldaus gardumo.

Ar gi čia teisybė? Drutas jautis arią, O silpna esybė Jaučiu šonus peria.

Nors prievartą, jungą nor svietas užmesti, Bet ten, kur jo nėra, jį stengiasi rasti.

Kiaušinio lukštas turi gerą vertę, Kada kiaušinis sveiką turi kertę, Bet jeigu negardžiai vidus kvėpės — Ir sveikas lukštas vertės neturės.

Tas vyras, Kas tyras, Kas veikia, Suteikia Draugijai Galybę, Augstumą, Dorybę.

Kas daug norų prisikrauna, To kišeniai džiūvą gauna.

Dievs siūncia perkuną, Kad perti kam kuną; Bet šitas urėda, Net mislyti gėda, Žiemoje susala, Atranda kur galą.

Sviete kvailas yr galingas, Nes nepaiso jo protingas: Jei pristot kam kvailį tiko, Sviets sakys — kvailiu paliko.

Jei kas bijo elnio, Bėga kaip nuo velnio, Bet kas turi vilnas Dievo baimės pilnas — Ein ant Dievo dvaro, Nieką iš to daro.

Vilku ne iš meilės, Kada avį mato, Kuri bėgt atprato, Bėga gardžios seilės.

Kam kalba oktavom rieda, Tam gaidžiai galvoje gieda.

Kas sėja, tas piauna, Kas barsto, tas renka. Kas dvasią įgauna, Tam visko užtenka.

Pas vanagą žvirblis teisybės neras: Begaliui kiekvienas vien duobę iškas.

Kitą mokyti ir kvailas pataiko; Save išlavyt gi, reikia nepaiko.

Dievo nieks neklauso: Žmonės apsiblausio Nuo pamokslų gauso Ir teip vis, iš sauso, Tiki — Dievo klauso! Dievo nieks neklauso.

Kokios mintys veikmę varo, Tokis žmogus pasidaro: Gana veidas žvilgtį mesti, Kad ten laipsnį mūs surasti.

Kad žmonės giltinę ištirs, Ant svieto nieks daugiaus nemirs.

Jonas Viskoška.

ORAS, VANDUO, ŠVIESA IR ŠILUMA.

LIKLIJOS PROFESORIAUS BLOCHMANO.

Aptemdinimas gazo liampos oru.

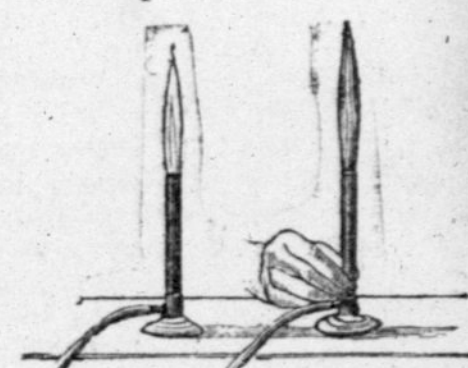
chemiškuose išmėginimuose. Prišriubokime metalinę dudelę prie pastovo su mažą skylute perėjimui gazo; dudelę apatiniam gale turi dvi apvali skylutė priėjimui oro.

Hardytas Bunseno degtukas.

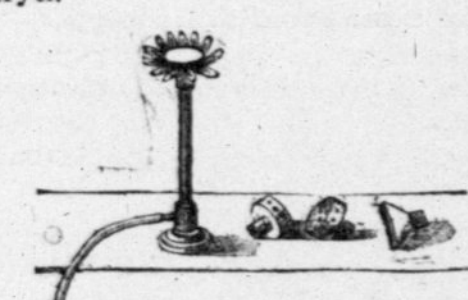
Jeigu mes skylutes užkimsime pirštu ir nedegsime gazo, tai liepsna bus šviesi; jeigu pirštus nuo jų nuimsime, tai tuojuo liepsna bus mėlyna, tamsi.

Liepsnos pavidalas paeina nuo pavidalo skylutė gazo išėjimui. Bunseno degtukuose, apatinėj dalyj liepsna cilindriško pavidalo, paskui, toliau, truputį išsiplūcia ir tysta, galas jos užsismailina. Ant degtukų to galima užmauti visokius galus, pradžiai vienaip ar kitaip, per tai ir liepsna priima visokeriopą pavidalą, laikysis kruvoj ir pasidarys. Technika iš to pasinaudoja padirbimui visokių pečių, lygiai apkurimui gyvūnų kaip ir virimui virtuvėse. Šitoki pečiai, sulyginus juos su apkuriamais malkomis, kurkas parankesni: nereikia nešioti

Neprieidiant oro prie gazo, liepsna buvo šviesi.

malkų arba anglių, nebūna nė suodžių, nė pelenų; ugnį galima, sulys noro, reguliuoti kaip patinka, galima padaryti didesnę arba mažesnę; ir tas apkurimo būdas nebrangus. Paprastuose pečiuose, ar tai apkuriamuose malkomis arba anglimis, daug medegos prazuva be naudos todėl, kad liepsnos negalima reguliuoti, gaziuiuose gi tą visada galima padaryti.

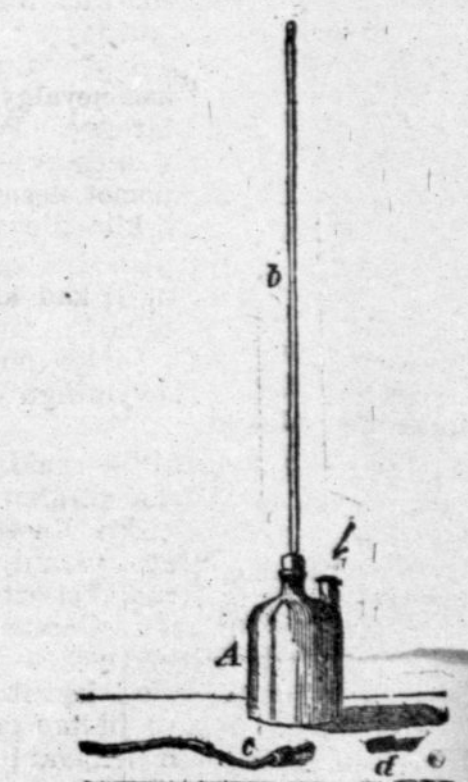

Bunseno degtukas su visokio pavidalo galais.

Umus sudėgimas arba eksplozija.

Bunseno degtukuose paprastai susimaišo vieno apėmio dalis žibinio gazo su dviem dalim oro. To oro daugumo neužtenka visiskam sudėgimui; liepsnos viduryj gali sudėgti tik dalis degančios medegos, likusi dalis sudėga prie liepsnos kraštų, susidūrus jai su apsiandiančiu ją oru.

Jeigu sumaišyti žibinio gazo su daugiau, negu reikia, oro, tai apturėsime sumaišymą turintį visai kitokias ypatybes. Persitikrinimui apie tai padarykime sekantį mėginimą. Paimkime stiklinę retortą A, kuri skiriasi nuo paprastų retortų tuomi, kad joje yra dvi skylutės, taigi du kaklai — vienas viduryj, kitas gi iškrašto. Pirmutinę užkimska kamščiu, per kurį pereina stiklinė dudelė B. Išskimsime į kraštine skylutę gumine dudelę, o kita jos galą užmaukime ant išvadžiojančios gazo dudelės. Gazas, tekančis gumine dudelė C į mūsų retortą, gali iš

Pritektus į gazo daugiau oro, apturime eksplozijos mišinį.

jos išeiti tik dudelė B. Galima jį uždegti prie viršutinio galo ir jis degs šviesia liepsna. Uždarykime krantą gazo dudelės, iunkime dudelę C iš kraštinio kaklelio, (Toliau bus.)

ORISSON SVETT-MARDEN

Gyvenimo Mokykla.

Lietuvių kalbon išvertė K. Žegota.

Tame darbe, kurį pasaulio žmonės neturi laiko mokyti, tamsioje kampoje ant nuopelnų, kurie nuo jų nepasiekiami, kol nepasiekia, kad to nukainojimo nevertas. Žmonės stebisi drąsa ir narsumu, o šlykštis jauno žmogaus, kuris vaikščioja, tarytum norėdamas išsiviešinti iš nedovanotinos nuodėmės, kad gyvena.

„Jeigu žmogus supranta savo vertybės kainą — sako Shellingas — tai netrukus supras kuo būti privalo; tegalvino teoretiską kainą paties savęs, o praktiską kainą netrukus pasirodys.“ Žmogus su tvirtais persitikimais savo gabumu veikia, tikrai tuos gabumus turi. „Paklausimas į mandrybę, kaip viena sudėtinė dalis ir laisvė žmonėms su juo yra gerai — sako Kossuth — bet tegalvino neįmanoma niekieno įsitikėjimo į save; pagalios paklausimas yra didžiausia tikro subrendimo ypatybė.“

„Fronde raso: „Medis turi išeiti šaknis į žemę, kol galės pranykti ar išduoti vaisių. Žmogus turi mokėti tvirtai ant savo kojų stovėti, gerbti save ir neprigulėti nuo kitų melasirdingumo ar atsitikimo. Tik ant tokio pamato galima tvirtai protiško plėtojimosi rūmą.“ Jaunikaitis privalo turėti tą pačią pagarbą, kuri iškelia jį virš paprastų apsišėkusių ir daro nepriklausančiu nuo kitų atsitikimų. „Mokėjusi išdirbti apie save gerą nuomonę daug greičiau, negu ją kas stengs sugadinti“ — sako Lyman Beecher'is.

„Yra vertybės rūšis, kuri nepriklauso nuo turtingumo — sako La Rochefoucauld'as. — Yra tulos išvaizdos rūšis, kuri mus išskiria, o kuri, rodos, lemia mūsų likimą: pridūda mūsų pastovai daile. Su ta ypatybe greičiau įgauname žmonių prielankumą ir tas tai iškelia mus virš kitų, negu gimimas, garbė, o dargi nuopelnai.“

„Tik ankštos galvos — sako Webster'is — skaito aukštesnį pažėjimą už ypatingą nuopelną, o žemą — už ydą, kurią kam nors galima užmesti. Žmogus, kuris patis savęs nesigėdi, neprivalo gėdintis savo pagėjimo. Likimas nutarė, kad gimiau žemėje grįžtelei, stovindžioje tarp sniegų apdengty kalnų New Hampshire tokiame vėlybame laike, kad kuomet pirmą kartą dumai pakilo į jos stogo viršų, nebuvo aplinkui jokios baltųjų žmonių gyvenimo pėdsakos, išskiriančios kolonijas ant Kanados upių.“

„Jos likučiai dar tebėr: kasmetą juos atlankau. Vėdu tenais savo vaikus ir pasakoju jiems apie sunkenybes, kurias turėjo įveikti pirmą jų gyvenusieji. Mėgstu sustoti ant jautrių atminimų, ant pirmų jausmų, atsitikimų, santykių, kurie įsipaina į viską, ką tik žinau apie pirmą prigimtą trobę. Verkiu atminęs, kad nė vienas joje gyvenusių daugiau nebegyvas. O jeigu kada nors nuskausčiau garbę to, kuris ją uždėjo, neginau jos nuo užpuolimo ir sunaikinimo, nenumylėčiau šeimynišką gyvenimą po jos stogu ir laike septyniolikos metų, ugnin ir krauju užpylusios šalį, neatsitraukčiau nė prieš jokią sunkenybę, prieš jokią auką, kad savo šalei tarnauti, vaikams duoti geresnę gyvenimo sąlygą, tegul mano ir mano pasekėjų vardais bus ištrinti iš žmonių atminties.“

„Išitikėjimas į save yra didžiū budo pamatu — sako Mikas Reynolds'as. „Jis tai įgaudavo Olimpo vainikus ir Istijos laurus; yra tai žymė žmonių, kurie įgijo gyvenimo tiesas žmonių atmintyje.“

Paties savęs gerbimas ir įtikėjimas sau duoda įtiesos supratimą, kurios nieks pavaduoti negali.

„Silpnas, svarus, netvirtas, nepažįsta tos dorios garbės, kuri spingsi tuose, kurie savimi užsitiki“ — sako Shakespeare'as.

SKYRIUS XII.

Aukščiau turto.

„Kuomet sunaikinome gyvenimą iš pinigų melais, tuomet sudarytas gyvenimas nesirupina pinigais.“

Japonų prietodis.

„Geresnis pigus grabas ir prastos laidotuvės po laidojimo, nesavameilio gyvenimo, negu didelis mauzolejus po savameilisko gyvenimo.“

Young'as.

„Ar turėtum duoti laimę? Apsidairyk aplinkui, o pamatysi linksnų elgetų.“

Young'as.

„Ar gali būti kas nors malonesnio, kaip turėti maistą reikalingų ir juos pačiam aprūpinti?“

Emerson'as.

„Juo mažiau turime reikalingų, juo labiau esame panašūs į dievą.“

Sokrates.

„Kas yra šiandien karalius, Greuse?“ — klausė tapojas kasdien savo dukters laike didiosios revoliucijos Prancūzijoje. Kuomet gi mergaitė tikrai atsakydavo, pridurdavo: „Homer'as ir Rafaelius ilgiau gyvės, negu tie pranykstantieji karaliai.“

„Esi plebejus“ — tarė vienas patricijus iš Cicero. „Esi plebejus“ — atsakė didis Rymo kalbėtojas — „mano vardo bajoriskumas prasideda nuo manęs, kuomet tavo vardo bajoriskumas baigiasi ant tavęs.“ Nė vienas žmogus nevertas pagarbos, jeigu jo gyvenimas nenutisėjęs; o tas, kuris tik dėlto gyvena, kad nevalgytų, negertų ir pinigų rinkytų, nieko neužsitarnavo. Pasaulis nieko neįnaudoja iš jo gyvenimo. Jis niekuomet neušluostė nė vienos žmogaus sąsajos, niekuomet neušildė savo židinio. Neturi jis širdies; nėra pas jį kito dievaitio kaip aukas.

Jeigu Adomas gyventų šiandien, spėjant, kad jis gyveno prieš 4 tūkstančius metų, ir kad kasdien būtų dėjęs į banką po 50 dolerių be nuosimčių, turėtų daug mažiau pinigų, negu Jay Gould'as turėjo mirdamas. O juk Gould'o gyvenimas nebuvo pavyzdiniu jauniems žmonėms ir pamėgdžiojimo nevertas.

„Kas geriausia yra turėti?“ — paklausė tulas senovės filozofas savo mokinių. Vienas atsakė: „Nėra nieko geresnio už gerą akį“ (tas reiškia liuosą budą). „Geras draugas yra geriausias daiktas pasaulyje“ — tarė kitas. Trečias nurodė gerą kaimyną, ketvirtas — išmintingą draugą. O Eleasar'as pasakė: „Gera širdis yra daug geresnė, negu jie visi.“ „Teisybė“ — tarė mokytojas — „dviejų sakiniais apėmė viską, ką kiti pasakė, nes tas, kuris turi gerą širdį, bus savo likimu pakaktas, bus geru draugu, geru kaimynu ir lengvai įspės, kaip privalo elgtis.“

„O, kad galėčiau ten pakliuti!“ — pamanė Petras, mažas francuzas, pamatęs žmogų, nesantį didelių popierio lakštų su geltonomis raidėmis, pranešančių, kad poni Malibran šį vakarą dainuos. Bet namieje nebuvo duonos ir vaikėšas per visą dieną nieko neturėjo burnoje. Saldus pomarančas tikty jo sergandiai motinai, bet jis neturėjo

nė vieno skatiko kišenėje. Išsiėmė iš mažos dėžutės katin-kokį suglamžytą popierių, pažūrėjo į miegančią motiną ir išėjo.

— Kas nor su manim matytis? — paklausė poni Malibran tarnas — esu pavargusi nuo svečių priėmimo.

— Tai labai dailus vaikutis auksos varšos ilgaus plaukais, kuris sako, kad jeigu galės pasimatyti su ponia, yra persitikinęs, kad poni nepyks ant jo, o jis neužims daug laiko.

— Na, gerai, tegul įeina — tarė juokdamasi garsi dainininkė — niekuomet nemoku atsakyti vaikams.

— Ateinu pas ponia, nes mano motina labai serga — pradėjo Petras — o mes perlabai biedni, kad galėtumėm nusipirkti vaistų ir maisto. Manau sau, kad jeigu poni uždėdavo mano dainelę vienam savo didžiū koncertui, gal koksai leidėjas nupirktų ją nors pigiai, o aš galėsiu nupirkti vaistų ir maisto motinai.

— Ar tai tu sudėstai? — paklausė poni Malibran, užnūniavus dainelę, ir atidžiai jį žiūrėdama — tu, kudi? Ir žodžiai teip-pat tavo? Ar norėtum būti ant mano koncerto?

— O, labai, bet negaliu motinos apleisti.

— Pasisūsiu ką nors, kad per šį vakarą prižiūrėtu tavo motiną, o štai turi karūną, už kurią gali nupirkti vaistų ir maisto. Štai čia mano bilietas. Ateik šiandien su tuo bilietu, o gausi vietą arti manęs.

Petras nupirko keliatą pomarančių ir kitų daiktų motinai ir tą patį vakarą nuėjo į koncerto salę. Muzika su grojo liudną gaidą, o iš ponios Malibran lūpų išplaukė jautrus žodžiai. Petras iš džiaugsmo suplojo rankomis, bet daugelyje žibėjusių akių susvito sąsara.

Ant rytojaus atsidarė bėdino gyvenimo duris, įėjusi poni Malibran uždėjo ranką ant vaikučio galvos ir tarė jį motinai:

— Tamstos sunus atnešė tamstai turtą. Leidėjas pasiūlė man šį rytą už jo dainelę 300 svarų sterlingų. Dėkuok tamstai, kad tavo sunus turi dangaus dovaną.

Vaikukas puolė ant kelių ir meldė Dievą, kad palaimintų gerą širdį, kuri susimylėjo ant jo beturtumo. Kuomet gi iškeliatų metų vėliau Malibran mirė peranksti, Petras, turtingas kompozitorius, linksmino ir džiaugėsi jos paskutines valandas.

— Ką paliko? — klausia žmonės, kuomet kas nors pasimirsta; bet angelas, kuris jį sutinka, klausia: Kokie geri tavo darbai pirmą tavę čia priėmė?

— Meldžiu ponia, nupirk degtukų! — tarė mažas vaikėšas išblykęs, lietu, pamėlynavusių veidu, basomis raudonomis kojomis, skarmalais apsirėdęs, nors tą dieną Edynburge buvo labai šalta.

— Nereikia man degtukų — atsakė ponas.

— Bet jie prekiauja po vieną penny dėžutė — kalbėjo vaikas.

— Taip, bet matai, kad nereikalauju degtukų.

— Tai aš duosiu poniai dvi dėžutės už vieną penny — atsakė vaikas.

— Ir taip, norėdamas nuo jo atsikratyti, — pasakoja matė tą atsitikimą, tulame anglų dienraštyje, — nusipirkau dėžutę, tuomet pamaniau, kad neturiu smulkių ir tariu jam: nupirksiu rytą.

— O, pirk, ponas, dabar — prašė vaikukas — nubėgsiu ir iškeisiu pinigų, nes esu labai alkanas.

Padaviau šilingą, o jis nubėgo. Laukiau jo, bet nesugrįžo. Tuomet pamaniau, kad mano šilingas pražuvo, bet tikėjau vaiko veido išveidai ir nenorėjau spėti blogai apie jį.

Vėly vakarą tarnaitė sako man, kad kasin-koks mažas vaikutis nori matytis su manim. Kuomet įvedė vaiką, patyriau, kad tai buvo jaunesnis ano vaiko brolis, kuris paėmė šilingą, o jeigu tas galima, tai šis buvo dar liesnis ir dar blogesniais skarmalais apdrėytas. Stovėjo valandėlę mąstydamas, tarytum ko jį ieškojo, o paskui tarė:

— Ar ponas esi tu, ponu, kuris nupirko degtukus nuo mano brolio?

— Taip.

— Taigi, štai yra tie pinigai, kurie tamstai atgal priguli, brolis negali ateiti, serga. Ant jo užvažiavo ir apvertė, pametė kepurę ir degtukus ir pono pinigų ir pervaziavo jam abi kojos. Daktaras sako, kad mirs. O tai jis ponui siunčia — tarė, dedamas 4 penny ant stalo.

Vaikas graudžiai apsiverkė. Pirmiausia pavalgydinau vaiką, o paskui nuėjau su juo pas jo brolių.

Pamaniau, kad tuodu vaikuičiu gyveno su bauria girtuokle močeka; savo tėvų nė vieno neturėjo. Užtikau vargą vaiką gulintį ant šiaudų; pažino mane, kaip tik įėjau, tarė:

— Buvau pinigų iškeitęs ir grįžau, bet staiga pastumė mane arklys, purpuliai ir abi kojos pervaziavo raitai. Bet Jurgi, mažas Jurgi! Esi persitikinęs, kad pasimirsi. O kas tavim rūpintis, kuomet aš numirsiu? Ką tu veiksi?

— Paėmiau tuomet smulkia liginio rankutę ir pasakiau, kad visuomet rūpintis Jurgiu. Suprato mane ir tik tiek turėjo įiegti, kad pažūrėjo į mane, tarytum dėkuodamas; paskui jo veidas apmirė, jo blaiivos akys užgeso ir už valandėlės negyveno.

Dangus buvo tiktai tam mažam vaikui su degtukais, sunaikintam ir mirštančiam. Mažai tesuprato jis, kur link siektė, bet doros, tiesos, atvirumo, tyrumo ypatybių pamatus, kurie įgiję dangų, pažinojo geriau negu daugelis mokytų žmonių.

— Duosiu šimtą luidorų tam, kas drįs išgelbėti tuos nelaimingus žmones — tarė grafas Spolteris, kuomet pakilusi Adyga (upės vardas) nunešė ties Verona tiltą, išskyrus vidurinę jo dalį. Ant tos dalies stovėjo namas, gyventojai kurio, matydami įrančius pamatus, šaukėsi per langus pagalbon. Jaunas kaimietis pasiėmė motiną ir leidosi į upę. Priplaukė prie stulpo, paėmė visą šeimyną į mažą luotelį ir laimingai atplaukė į krastą. Štai tavo pinigai, drąsusis vaikine, — tarė grafas.

— Ne, — atsakė jaunas žmogus — gyvasties neparduodu, duok juos tamstai tai pavargusiai šeimynai, kuri jų reikalauja.

Robertas, normanų kunigaikštis, vyresnysis Vilhelmo Apgaltojo sunus, tapo užnuodintose strelas stovėtas, o jo gydytojai pasakė, kad turi mirti, o gal išliktų gyvas, jei kas išsiulpytų nuodus iš žaidžios, kas norėtų savo gyvastį paaukoti. Robertas atmetė panasį pagalbą, bet Sybilla, jo žmona, išsiulpė jo žaidžią kuomet tas miegojo ir pasimirė, išgelbėdama savo vyrą.

Laikė geltonojo drugio epidemijos Savannache visi didžiausios aptiekos daiktų sankrovos pagalbininkai išbėgo, išskyrus vieną jauną vaiką, kuris nenorėjo apleisti savo vietos neveidinti ir draugų prikalbėjimus ir paliko, kol sankrovos savininkas nepaliepė jį uždaryti. Tuojau nuėjo į kitą sankrovą, kur dirbo dieną ir naktį,

dargi nesirėdėdamas gulant ir vartodamas mažai laiko valgiui. Tos sankrovos savininkas užsikrėtė drugiu, o vaikas prižiūrėjo jį kol nepasimirė. Paskui apsirgo virėja, jis ir ją gelbėjo ir išgydė. Tame pat laike apsirgo jo geriausias draugas, o vaikas, neužmiršdamas savo pareigų, gydydė jį, kol išgydė, kuomet pagalios pats apsirgo. Tuomet jaunas žmogus, kurį jis gydydė, kol tas neišgijo, parodė savo dėkingumą, prižiūrėdamas jį dieną ir naktį, nors tai buvo persunkus jam darbas.

— Stengisiusi ligi paskutiniųsios jį prižiūrėti ir nemiegosi šią naktį — buvo tai paskutiniųsios žinios draugų pasiūstos, kurie nedrįso ateiti prižiūrėti. Tą naktį abu pasimirė.

Laikė panašios epidemijos Memfise, pagalbos komiteto sanariai veltui stengėsi surasti žmones liginio priežiūrai, kuomet vienas žmogus kreiviu veidu, trumpai nukirptais plaukais, slubudomas, stačiai atėjo prie vieno būdinčių gydytojų ir pasakė:

— Noriu prižiūrėti liginius.

Daktaras pažvelgė į jį, nutarė, kad jis tokiam darbui netinka ir pasakė:

— Nėsi reikalingas.

— Noriu prižiūrėti liginius — spyrėsi ateivys. — Paimk tamstai mane sąvaitei laiko ir išmėgink. Jeigu tamstai nepatiks, tuomet mane atstaisyti, jeigu gi patiks, užmokėsi kas man prigulės.

— Labai gerai — tarė daktaras — nors darau tą neioroms. — Mintyje je gi pridūrė: reikia jis prižiūrėti.

Bet tas žmogus netrukus parodė, kad jokios priežiūros nereikia. Į porą sąvačių paliko vienu geriausių prižiūrėtojų. Buvo neuilėtas ir pilnas pasišventimo. Kur liga labiausia siautė, ten labiausia dirbo. Kenčiantieji ir mirštantieji laimino jį. Užmirštieji ir apleistiems jo veidas buvo angelo veidu.

Algos užmokėjimo dienoje jo elgimasis toks nepaprastas buvo, kad kartą susekta ir persitikrinta, kad ejo pašalinėms gatvėms prie kasin kokių tamsios vietos, kur įmesdavo visos sąvaits uždarbį į skrynute geltonoju drugiu sergančių naujai. Netrukus ir jis pats apsirgo ir pasimirė. Kuomet rengėsi jo lavoną įdėti į grabą be pravarės, nes niekuomet nepasakė kuo esąs, atrado melnį ženkla, karšta geležia išdegintą, ženkla nubautų piktadarių.

Is Londono; 1676 metuose, užkrečiamoji liga prasplaičio ant Elymo Derbyshire, dailaus kaimo, kalnais apsupty. Išsigandę žmonės pasirengė bėgti, kuomet rektorius, gerblamas Vilhelmas Monspeton'as, pranešė, kad jis lieka ir patarė visiems, kad sekų jo pavyzdį.

— Liga jau tarp mūsų — tarė jis — taigi negalima spėti, kad jos neušnešėtumėm su savim kur eidami. Butų tai savameiliu nezoniku kum kas link kitų vietų, slapstytis tarp jų ir platinti ligą.

Is ypatingo nuro vieni paklausė jo patarimo ir per septynis mėnesius ramiai žiūrėjo mirčiai į akis; iš penkių — keturi mirė. Rektorius Monspeton'as dirbo visomis įjiegomis kaip dvasiškas ir kaip liginio priežiūrėtojas ir išliko gyvas, bet jo geroji žmona, kuri drauge su vyru darbuosė, buvo tarp jų, už kurių reikėjo sukalbėti maldos. Maistą atnešdavo iš toli ir palikdavo ant kalnų ties Elymu, o žmonės įalikdavo užmokėję ant tos pačios vietos. Is jų pasiaukojimo priežasties aplinkiniai kaimai nebuvo užkrešti.

Labai įdomus faktas šiame pinigų įgavimo laike, kad beturintis rašėjas ar artistas, arba universiteto rektorius nušėtomis švarke turi didesnę pagarbą visuomenėje, negu daugelis milijonierių. Gali būti, kad tai dedasi ačiu blogai pinigų įgavimo įtekmei, o sveikai, tyrai proto darbo įtekmei. Kaip tiesa, kiekvieną geresnį pinigiską pasiekimą žmonės skaito už nuopelną ir šimtų kovojančių vargą. Kiekvienas proto ir doros srityje pasekmingas darbas yra pagalba ir nauda žmogui. Budas, tai ženkla išpaustas ant visko, ką dirbame ir tas nesunaikinamas ženkla vienas tik nurodo tikrą vertybę žmonių ir jų veikalo.

Daktaras Hunter'is pasakė: „Ne tas žmogus didis, kuris juo būti nori.“ Artistai nieko negali padaryti, kad visos vėlės neįleistų į savo veikalus. Juokingumas, sumanngumas, brutaliskumas, prakilngumas, viskas apsiereikia jų darbuose ir pasakoja jų gyvenimo istoriją.

Beprotiškai būtų spėti, kad kuodėm yra neišskiriamas turtingumo draugu. Bet Kristus, kuris pasakė savo mokiniams: „Teisingai sakau jums, kad turtois vargiai pakliūs į Dangaus karalystę“, gėrai suprato dorišką ištvirkimą, kuris yra neišvengiamas kovoje už didžius turtus pasekmė. Daznai, neveidinti į daugelį priešingų atsitikimų, stengimosi įgauti tūkstančius, o paskui milijonus, užspaudžia budą ir doros pajėgas. Stengimosi įgauti pinigų visiška neteisingai pavadinta nesveiku, nes silpna protą, arba išemia protiško gyvenimo versmės; gesina dailės atjautimą ir padaro žmogų nejauntri ant dailės ir gamtos stebuklų; prislegia doros supratimą ir drumdžia skirtumą tarp blogo ir gero, doros ir nuodėmės; užgnaužia religijiskus jausmus ir iš vėlės išgena mintį apie Dievą.

Pinigių įgavimas yra nesveikas, kuomet apima visas mūsų mintis, kuomet palenkia mus prie šykštumo, prie apsiėjimo be knygų, paveiklų, muzikos, kelionių vien tik dėl didesnių pinigų surinkimo; kuomet priveda prie to, kad didžiausia vėlės pakakimais randame juose, o ne mūsų proto ir širdies lavinime, ne daryme sau ir kitiems gerai, bet rinkime rublio prie rublio su ta minčia, kad pinigai skryniame vis didinasi, kad sąskaita banke nuolat auga, kad pribuna popieriai prie popierių, hipotekos prie hipotekų, kapitalai prie kapitalų.

Tulas arabas, kuris laimingai išsisuko iš mirties naugų, paklydęs tirlaukiuose be maisto, pasakoja apie tuos įspūdžius, kuomet surado pilną perlų maišą, kada jau paskutinė viltis išsigelbėti žuvo.

— Niekuomet neužmirsiu — pasakė — to džiaugsmo, kurį įgijau spėdamas, kad tai jauni žirniai, lygiai teip-pat neužmirsiu skaudaus apsvylimo, kuomet patyriau, kad maišas pilnas perlų.

Tulam šykštuoliui pavogta paslėpta auksa, kurio jis slapta džiaugėsi. Išmintingas draugas patarė paslėpti varlių dėzes toje pačioje vietoje, kur pirma buvo auksas ir lankytis čia ir džiaugtis jomis.

Tuloje pasakoje autorius kalba apie šykštuolį, kuris turėjo apsipratusią šarką. Ji vogė pinigus ir slėpė juos. Katinas peikė ją, prirodinėdamas, kad pinigai jai neturi jokios vertės. Sarka atsakė:

— Mano ponas turi pilną skrynę pinigų, o nesinaudoja jais geriau už mane.

Karalius Midas, anis senovės padavimų, prašė, kad viskas, prie ko jis prisilytės, pavirstų į auksą, nes tuomet, spėjo, busis laimingas. Jo prašymas liko išklausytas; bet kuomet drabužiai, maistas, gėralas, kvietkos, kurias skindavo, o dargi maža dukrutė, kurią pabučiavo, Toliau bus.

ATSIŠAUKIMAS.

Lietuvos darbininkai ir valstiečiai!

Jūs išrinkot mus savo atstovais ir įsakė, kad butume jūsų apgynėjais nuo biurokratų valdžios prispaudimo, lengvintume jūsų vargus, kovotume už jūsų laisvę ir gerovę.

Uždėję ant mūsų teip svarbų ir sunkų darbą, dauguma jūsų ligiol dar nežino, kas mes per žmonės, kurie mūsų norai. Nežino, dėl to, kad biurokratų valdžia, atstovus renkanti, neleidžia mums liuosai rinkties, liuosai kalbėti ir rašyti apie tai, kas mums rūpi, neleidžia liuosai išskarto ir visiems išrinkti savo deputatus visuotinu, slaptu, tiesiu ir lygiu balsavimu, kaip tikri žmonių atstovai esti renkiami.

Tačiau, jei liaudies prispaudėjai pasistengė persikirti deputatus su jų rinkėjais, tai mes, jūsų atstovai, rupinsimės arčiau prie jūsų sustoti ir drąčiau su jumis susiširti, kad galėtume žinoti jūsų skriaudas, vargus ir norus, kad išvieno su jumis kovotume už geresnę darbininkams ir valstiečiams tvarką.

Todėl ir pirmutinis mūsų darbas bus pasipažinti su jumis ir jums pasisakyti, ko mes dūmoj reikalaujam.

Mes žinom, kad dėlto galėsime liuosai ginti dūmoj darbininkų ir valstiečių reikalus, jog šimtai tūkstančių mūsų draugų tą laisvę iškovoję, patis žudami. Mes atmenam, kad ir šiandien dešimtys tūkstančių laisvės kovotojų vargsta savo priešų naugose. Todėl reikalaujam pirmučiausia, kad būtų paleisti iš kalėjimų, sugrąžinti namo iš Sibiro ir tolimųjų Maskolijos kampų paliuosuoti nuo biurokratų valdžios persekiojimo visi, kovoję už varguolių reikalus.

Reikalaujam be to, kad tuojau būtų panaikinti karo ir karo lauko teismai, panaikinti visi ypatingieji įstatymai, kurie visokiems budesliams leidžia lieti nekaltą žmonių kraują arba juos varginti. Pagaliaus, reikalaujam, kad būtų panaikinta pati mirties bausmė.

Mes stovėsim už tai, kad visi Rusų valstybės gyventojai galėtų liuosai gyventi ir liuosai savo reikalais rūpintis. Todėl mes reikalaujam, kad visiems būtų leista liuosai rinkties, liuosai kalbėti ir rašyti, tvirti draugijas ir sąjungas, darbininkams — liuosai streikuoti. Mes reikalaujam, kad niekas nebūtų persekiojamas už savo tikėjimą ar kalbą, kad niekas be teismo paliepiamo negalėtų žmogus iškrešti ir kalėjimui pasodinti. Mes stovėsim už tai, kad visi luomai, visos tautos, visi tikėjimai, vyrai ir moters būtų lygūs prieš valstybės įstatymus.

Mes gisim darbininkų reikalus ir stovėsim už tai, kad įstatymais būtų jiems sutrumpinta darbo diena, padidinta alga, kad jie būtų saugojami nuo nesveiko darbo. Mes reikalaujam, kad iš valstybės ir lobininkų (didžturčių) pinigų būtų duodamas užlaikymas pasenusiems, su sirgusiems, negalintiems sau darbo rasti ar netekusiems sveikatos dėl kokios nelaimės žmonėms.

Mes stovėsim už tai, kad pakelti žmonių apsvietimą. Todėl mes reikalaujam, kad įstatymais būtų paliepta visiems vaikams pradedamasis mokyklas išeiti, kad mokslo jėse būtų suteikiamas prigimta vaikų kalba, kad už mokslo nieko neretėtų mokėti, kad mokyklos

teip būtų sutalysios ir vedamos, kaip patys žmonės norės. Stovėsime už tai, kad ne tik pradėdamos, bet ir augstės, mes mokslas (gimnazijose ir universitetuose) būtų neapmokamas, o neturtingų tėvų vaikams būtų duodama iš valstybės pinigų pašalpa. Stovėsime už tai, kad dėl apšvietimo reikalų niekas nebūtų skriaudžiamas ir todėl reikalausim, kad mažesniems mūsų krašto tautos — žydams, lenkams, baltarusiams, rusams ir kitiems — leista būtų teip mokyklos įstatyti, kaip jie patys norės, o valstybė, kad jiems duotų apšvietimo reikalams tiek pinigų, kiek jiems pagal jų skaičiaus išpuls.

Reikalausim, kad mokesčiai kaita, negu ligšiol, būtų renkami. Stovėsime už tai, kad būtų panaikintos akcizijos, muitai, „pošilinos“ ir visi kiti nukeliamieji mokesčiai, kurie, gula beveik vien ant darbininkų ir valstiečių. Reikalausim, kad jų vieton būtų įvestas, tiek valstybės reikalams, tiek vietiniams (valsties, pavieto ar gubernijos) vienas visiems mokeskis nuo pelno: juo kas didesni turės pelną, juo daugiau turės mokesčių mokėti. Mažo turto žmonės visai turi būti nuo mokesčių palaiduoti.

Mes reikalausim palengvinimų kareiviams. Geriausia būtų, mūsų supratimu, visai kareivinė panaikinti, o jos vieton įvesti miliciją — visuotinas žmonių apginklavimas, kad kiekvienas sveikas ir suaugęs vyras išmokyti ginklų vartoti, o į eiles tuomet testuoti, kuomet užėmti reikalas savo kraštą nuo priešų ginti. Vienok manoma, kad greitu laiku negalima bus kareivinė panaikinti ir todėl tuo tarpu rūpintis kareiviavimo sunkenybės palengvinti. Tam tikslui reikalausim, kad kareivini reikty tarnauti savo krašte ir kuotrupiausia, kad kareiviams būtų mokama didesnė alga, kad už visokių prasižengimų teistų juos paprastas, o ne kareivinis teismas.

Kuomet dūmų prasidės kalbos apie žemę, mes stovėsime už tai, kad būtų atimti miškai, žemės ir ežerai iš valdžios, caro šeimynos ir jo giminių, iš cerkvių, bažnyčių, klostorių ir majoratų valdytojų. Reikalausim teip pat, kad iš didžiųjų dvarininkų būtų atimti miškai, bendrosios valstiečių su dvarais ganyklos, žemės ir buvusių ligšiol valstiečių servitutai ir ežerai. Stovėsime už tai, kad visi atimtieji plotai būtų atiduoti į visų Lietuvos gyventojų rankas, kad tie gyventojai visuotinu, slaptu, tiesiu ir lygiu balsavimu išrinktų savo seimus ar komitetus ir jiems pavestų išrūšinti ant vietos žemės klausimą, tai yra, kad tie seimai ar komitetai nutartų, kiek kuriuos miškus, žemes ir ežerus atimti ir kam juos sunaudoti.

Be to, reikalausim, kad būtų panaikinti išperkamosios žemės ir cinsai, kurie dar nėra panaikinti, kad visokius gincus ir provas tarp valstiečių ir darbininkų dėl žemės ar rindų išrūšyti tie patys visų gyventojų išrinkti seimai ar komitetai.

Kaip apsigyventi su didžiųjų dvarininkų žeme, apie tai turės nutarti vietiniai seimai ar komitetai.

Visokiam prispaudimui ir skriaudoms panaikinti, kuriuos visuomet kentė ir kenčia iš biurokratų valdžios darbininkai ir valstiečiai ir tiems reikalavimams, kuriuos

mes augščiau esam išdėję įvykinti, mes eisime dūmų išvieno su tais, kurie reikalauja, kad ta biurokratų valdžia būtų panaikinta, o jos vieton visuotinė žmonių valdžia. Mes stovėsime už tai, kad ne tik valstybės reikalams, kalais rupintų žmonių rankose. Mes reikalausim, pagaliaus, kad žmonių atstovai visur, tiek į parlamentą ar seimą, tiek į vietinius komitetus ar seimelius būtų renkami visuotiniu, slaptu, tiesiu ir lygiu balsavimu, neskiriant nė tautos, nė tikėjimo, nė lyties. Antgalo, reikalausim, kad visokie valdininkai (cinsininkai), pradėjus nuo ministro ir baigiant mažiausiu policistu, būtų pačių žmonių įstatymų, būtinai, prižiūrimi ir prieš juos už savo darbus atsakyti.

Kuomet išviesu su kitais darbininkų ir vargingųjų valstiečių atstovais už demokratiską Rusų valstybės rėdimą, mes visuomet minėsim, kad Lietuvos gyvenimas skiriasi nuo kitų kraštų gyvenimo, kad mūsų krašto gyventojai turi savo atskirus, ypatingus reikalus. Mes manome, kad tie ypatingieji Lietuvos reikalai geriau gali būti išrūšinti vargingiems mūsų krašto luomams, jeigu juos risti patys Lietuvos gyventojai. Todėl, stodami už tai, kad Rusų valstybė demokratiskai būtų rėdoma, mes kartu reikalausim, kad Lietuvos gyventojams būtų pripažinta teisė liuosai ir pagal savo norą rūpintis savo krašto reikalais, kad Lietuva būtų duota autonomija.

Tokie tai mūsų norai ir siekiai. Išdėjom čia tik svarbiausius reikalavimus, už kuriuos dūmų stosis; išdėjom juos trumpai ir, rasi, ne visiems aiškiai.

Tačiau tikimės, kad, savo darbą dirbdami, ne kartą dar raštu atsikreipsim prie jų ir tuomet apie savo norus pranešim plačiau ir aiškiau.

Remdami augščiau statomus reikalavimus, mes gisim visų pirma miesto ir kaimo darbininkų reikalus, kas jie nebūtų — lietuviai, žydai, lenkai, baltarusiai, katalikai ar pravoslaviai. Gisime be skirtumo visus, kas kenčia prispaudimą ar skriaudą iš biurokratų valdžios ir pinirogučių.

Gisim reikalus daugumo Lietuvos valstiečių, nes dauguma jų yra suvargę turtu, prisilegti valdžios ir dvarininkų. Dėl to jie lygiai su darbininkais reikalauja politinės laisvės, kad biurokratai ant jų neįdėtų; reikalauja žmonių valdžios, kad geriau galėtų savo reikalus ginti; reikalauja nemokamo apšvietimo, mokesčių naštos palengvinimo, o šimtams tukstančių iš jų truktai ir žemės, ir miško, ir ganyklų. Todėl šaukiame visus, kas užlaucia mūsų norams, — padėkit mums mūsų darbą dirbti, remkite mus!

Paklauskite, kame ir kaip galit mums padėti ar mus remti. Patys mes stovėsime už čia paduotus reikalavimus, kiek tik mums išteks įteigti ir supratimo. Stengsimės, kad jie būtų pilnai išpildyti, o jeigu nepilnai, tai bent pusė, bent dalis. Tačiau mes išaugstome turim jums paaiškinti, nuo ko, mūsų supratimu, prigulės mūsų darbo pasiekimas.

Pajistam gerai dabartinę valdžią, žinom bruvinius jos

darbus ir atmenam, kad ligšiol ji vien savo ir pinigų reikalais tesirūpino. Apie darbininkus ar valstiečius ji tuomet tepristatindavo, kuomet jie, sukrutę, prispaudavo biurokratų valdžią prie sienos. Mums aišku, kad dabartinė valdžia moka nuolat tik prieš galybę, o ar duma galybė? Kad ir visai duma būtų biurokratų priešininkė (ištikruj, jeigu yra vos 200 atstovų, kurie visuomet bus pikčiausiais dabartinės tvarkos priešais), ji viena pati valdžios neįveiktų, nes biurokratai nesibijo penkių šimtų žmonių. Jeigu tuomet teklaušys atstovų balso, kai žinos, kad deputatų reikalavimai yra darbininkų ir vargingųjų valstiečių reikalavimai, nes iki šiol jie nepasirodė iš tikimais.

Suprantam gerai, kad tuomet tegalėsime mums paturėti, kuomet žinosit, kas mes dūmų dirbame, kuomet matysit, kad mūsų darbas yra jums naudingas. Dėlto iš savo pusės mes visuomet pranešim jums, kas dūmų dedas, atskirėsim ant jūsų užklaušimų, kiek galėdami, gisim jus nuo skriaudų; per laikraščius jums rašysim, ką patys veikiam dūmų, ką ten dar piniguočių atstovai ir biurokratų valdžia. Kuomet žinių neturėsime, prašysim jūsų žinių; kuomet patys vietiniai neįstengsime išrūšinti kokio klausimo, klausim jus patarimo. Jais bus reikalas, kad viešai parodytumėt savo užuojautą mūsų darbui, kviesim, kad parodytumėt; jei, pagaliaus, jūs ir mūsų priešai norės mus nuskriausti, šauksimės jūsų pagalbos. Šauksimės prie visų mums užjaučiančių, lygiai kaip dirbsim visų skriaudžiamųjų naudai, neskirdami nė lietuvių, nė žydų, nė lenkų, nė katalikų, luterio ar pravoslavo.

Lietuvos Socialdemokratų atstovų kuopos nariai: Gudavičius, Kumelis, Kupetas, Povylus, Stašinskas. PRIERAŠAS. Atstovas Stašinskas, pilnai pritardamas visam tam, kas šiame atsisaukime yra parašyta, nevisai sutinka su kitais kuopos nariais, žemės klausimą riant.

Šitas atsisaukimas buvo atspaudintas „Skardo“ No. 9, bet tas numeris dėl to buvo konfiskuotas, užtat Lietuvos Socialdemokratų Partija jį skyrėm leidžia slaptojo savo spaustuvej.

IŠ VISUR.

Į Ispaniją, mieste Cartagena apsiėmė azijatiskas maras. Ligonbučiuose yra 300 maru sergančių ypatų.

Portugalijoje, po paskutinių žemės drebėjimų žemė atsidarė ola, kurioje rado daug auksinių pinigų ir visokių brangių senų dalykų ir senovinių ginklų.

Mieste Toulon, Prancūzijoje, siautė gaisras, kuris išnaikino dalį arsenalo ir kelias aplinkines triobas. Nuostolius skaito milijonais frankų. Gaisras, kaip mena, užgimė nuo padegimo, bet kas galėjo padegti, nežinia.

Turtingas lenkas Kaluzinski, lošimo namuose Monte Carlo pralose visus savo turus. Su likučiais pinigų iškelavo į Genovę ir čia bandė išplėsti vieną banką, bet liko suareštuotas.

Lenkai dūmų padavė reikalavimą Lenkijos savivaldos, bet demokratų partijos atstovai nepritare lenkų reikalavimams. Todėl lenkams dūmų atstovams lieka vien kreipties prie kairiųjų partijų, nes ir rando šalininkai, kadangi Lenkijos atstovai, apart lenkų tautiškų reikalų, nieko daugiau nemato. Teisybė, klausime persekiojimo darbininkų Peterburge lenkai balsavo su socialistais ir padėjo kairioms partijoms pervaryti užmanymą pareikalauti nuo rando išsisteisimo. Nežinia tik kaip ilgai lenkai eis su kairiaisiais, nes iki šiol jie nepasirodė iš tikimais.

21 d. balandžio, netoli Peterburgo paskendo garlavis „Archangel“ Prie to prigėrė 35 ypatos.

Peterburge suvažiavo daugelis gubernatorių. Jie mat stengiasi paremti reakcionierius, kurie reikalauja išvaikymo dabartinės dūmos.

Lubline likosi suimtas pagarsėjęs Lenkijos plėšikas, Stanislovas Lis. Sušimui jo, reikėjo šaukti kariuomenę su mašinėmis kanuolėmis, kurių šuvis sugriovė namus ir mirtinai sužeidė juose pasislėpusį Lisą.

Odesoje likosi užmuštas direktorius kalėjimo, kuriam laikomi politiskieji prasižengėliai ir tai už kankinamą kalinių.

23 d. balandžio, Peterburge, vienoje dirbtuvė, darbininkai atlikę susirinkimą, bet juos su kariuomene išvaikė. Beveikant, 20 darbininkų liko sužeistų. Dėlto 10000 darbininkų metė darbą ir valdžios dabar bijosi, kad neužgimtų visuotini streikais.

Vidurinė Amerikoje, mieste Sonronate, respublikoje San Salvador, susekė revoliucijai sukabij. Revoliuciją rengė jenerolas Escalon ir amerikonas Noisaut. Escalon pabėgo, o amerikonas ir tulas sukalbininkų skaitlius liko suimti. Paskui pasisekė pagauti ir Escaloną.

Badu apimtos Maskolijos provincijose, terp badą kenčiančių žmonių smarkiai platinasi skarbūtas. Iki 25 balandžio apsirgo 11000 žmonių vienoje tik Ufos gubernijoje.

Netoli Odesos, vienoje viliej, pasamdyto vasarai jenerolo Kaulbarso, rado net 16 bombų. Vietinis demokratų partijos komitetas Odesoje susekė, jog juodašimčiai susikalbėjo užmušti vieną iš iškalbesniųjų dūmos atstovų, Odesos advokatą Pergamentą.

Ispanijoje, Cartagena uostoje atliko pasekmingas bandavonės su aparatu, su kurio pagalba galima iš toli padegti minas ir torpėdas ar tai ant vandens plaukinėjančias, ar guliūčias ant jurių dugno. Aparatas tam tikslui išrastas ispanijono Balsera.

Pietinėje Amerikoje, respublikoje Ecuadar, 27 d. balandžio atsiuvo rinkimai kongreso pasiuntinių. Kaip čia visada budavo, ir šiūm kartu rinkimai ne atsiuvo be kraujo praliejimo. Mieste Quito užgimė smarkus mušis tarp šalininkų prisiųgtų partijų. Mušyje daug žmonių liko užmuštų, o dar daugiau sužeistų. Išskirstyti besimušančius reikėjo šaukti kariuomenę.

„Aušros“ draugystės susirinkimas.

„Aušros“ draugystės mėsėsinis susirinkimas atsiuvo paprastoj susirinkimų vietoje, nedėlioje, 5 d. gegužio, pn. 869—33rd Place, 2 val. po pietų. Meldžiame sanarius teip ir neprigulindius atsilankyti.

Komitetas.

APGARSINIMAI.

Paprotys tvarkos.

Kaip linksma matyti namus vedamus geros gospadinės pagal gerą tvarką, teip pat yra linksma matyti prekybą vedamą gero tvarkoj ir svariui. Be šito papročio tvarkos nė vienas žmogus negali manyti užimti sviete kokios nors augstos vietos. Betvarkis žmogus tuojau apels savo pareigas, savo užsiėmimą, net ir savo sveikatą, kadangi jis neatkreips jokios atidžios ant pirmųjų ligos simptomų, nors jis ir gerai žinotų, kad pirmutiniai simptomai — netekimas apetito — gali būti pralaimėjimo vartojant Trinerio Amerikoniškąjį Elikysrą Karčiojo Vyno, kuris visada greičiausiai laike sutvarko visą organizmą. Gamta turi išmintį tvarkai ir tave persegęs, kada kas nors tavo organizmą nebus tvarkoj. Jeigu gi netvarką pasidariusi grumulių organuose, tai Trinerio Amerikoniškasis Elikysras Karčiojo Vyno tuojaus pralais netvarką; jis sutvirtis visus organus ir pagindys jų veikimą. Symptomai netvarkos grumulių organų yra paprastai: pageltę arba išbalę veidas, apsitraukę liežuvis, vidurių užkietėjimas, galvos skaudėjimas, kokuimas, diegliai, nuovargis, nemiga, netekimas apetito. Gaunamas aptiekose.

Jos. Triner,

799 S. Ashland Av.

Chicago, Ill.

Pajieškau darbo. Dirbau 3 metus prie bucernės. 8 mėnesius už bakyperį ir vieną nedėlį drapanų krautvėję. Londone dirbau už pardavinėtoją 11 mėnesių. Kalbu lietuviškai, lenkiškai, latviškai, maskoliškai, vokiškai ir angliskai. Jeigu kas reikalauja teko darbininko, atsiuokite ant šio adreso:

Jurgis Lekšna.

877—35th St., Chicago, Ill.

Pajieškau Prekio Armono, 6 pėdų augščio, sveria 185 svarus, juosd plaukų. Pirmiau nešiojau, bet prieš išvažiavimą nusikuto. Gyrysi, kad važiuojas į Cleveland, Ohio. Apsisaukote nuo jo, nes jis yra blogas žmogus. Jeigu kas jį užužėmė, tai mieldži duoti man žinią, o duosiu gerą atlyginimą.

Jurgis Vidutis.

P. O. Box 163, Ledford, Ill.

Pajieškau savo dviejų draugų. Augusto Labanauko ir Antano Rutkaus, abu Kauno gub. Penki metai atgal dirbo vieni Me Kees Rocks, Pa. Presili Co. prie geležinių kary. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

A. J. Peterson,

Curtis Bay, Baltimore, Md.

Pajieškau draugo Adolfo Kison, Kauno gub. ir pav. Krakių parapijos, Šmėdiškių sodžiaus. Girdėjau, kad jis teiks duoti žinią ant adreso:

Ant. Gudžinskas,

3 S. Centre st., Schenectady, N. Y.

Pajieškau Antano Naimavičiaus, Kauno gub., Ukmergės pav., Vėitkūnės vol., Rakaučiznos sodžiaus. Jis patys ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

St. Ambrosas,

1277 Dubois St., Detroit, Mich.

Pajieškau Juozapą Vasilauko, Kauno gub., Panevėžio pav., Biržų parapijos, Skratkiškių kaimo. Vidutiniu ugo, 30 metų amžiaus, geltonų plaukų. Kas duos man apie jį atsaikančią žinią, tam duosiu gerą atlyginimą.

Jos. Andriulinas,

7 Jay Str., So. Boston, Mass.

Pajieškau Jono Keršplio. Mudu kartu išvažiavome iš Bile Mound, Ill. 26 d. kovo. Jis išvažiavo į Bay City, Mich., o aš į Valparaiso, Ind. Iš neapsižėjęs namuone čiekus nuo baksų, tokiu būdu atėjo jo baksas pas mane, o mano pas jį. Meldžiū malo nugal atsilaukti.

J. Kurlpelkis,

Room 23, W. Heritage, Valparaiso, Ind.

Pajieškau savo dūmų Petro Kvičūno, Kauno gub., Raseinių pavieto, Tiltavėnų parapijos, Kibūčių sodžiaus. Girdėjau, kad gyvena Philadelphia, Pa. Jis patys ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

J. Karinauskas,

4624 So. Paulina St., Chicago, Ill.

Pajieškau savo švogerio, Mateuko Senkaus, Suvalkų gub., Mikališkių miestelio, Platiškių kaimo ir parapijos, 3 metai atgal rašė paskutinį laišką iš Boston, Mass. Jis patys ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

Anne Raubliūtė,

1028 So. 2nd St., Philadelphia, Pa.

Pajieškau savo vyro, Jono Agurkio, Suvalkų gub., Seinų pav. Su manim gyvena žmonas 3 metus. Išėjo į darbą ir daugiau nekryžo. Kalba gerai lietuviškai ir angliskai ir po biskų lenkiškai. Jis patys ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

Petronė Agurkienė,

226 N. Darien St., Philadelphia, Pa.

Pajieškau savo pusbrolių: Jono, Petro ir Vinco Baguckių; teipgi pusesers Jevos Baguckių ir savo pasistamo Frano Rikėvičiaus. Visi Suvalkų gub., Kalvarijos pav. Simnų parapijos, Arzuolių kaimo. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

Ona Sviplienė su ketvirtu vaikėdu,

Pajieškau savo vyro Antano Sviplio, Suvalkų gub., Kalvarijos pav., Rudimino valsčiaus, Borovos kaimo. Paskutiniam laike buvęs New Britain, Conn. Kas žinote apie jo vietą apgyvendint, ar jis pats, mieldži duoti žinią ant šio adreso:

O Sviplienė,

276 Metropolitan Av., Brooklyn, N. Y.

Pajieškau darbo. Dirbau 3 metus prie bucernės. 8 mėnesius už bakyperį ir vieną nedėlį drapanų krautvėję. Londone dirbau už pardavinėtoją 11 mėnesių. Kalbu lietuviškai, lenkiškai, latviškai, maskoliškai, vokiškai ir angliskai. Jeigu kas reikalauja teko darbininko, atsiuokite ant šio adreso:

Jurgis Lekšna.

877—35th St., Chicago, Ill.

Pajieškau Prekio Armono, 6 pėdų augščio, sveria 185 svarus, juosd plaukų. Pirmiau nešiojau, bet prieš išvažiavimą nusikuto. Gyrysi, kad važiuojas į Cleveland, Ohio. Apsisaukote nuo jo, nes jis yra blogas žmogus. Jeigu kas jį užužėmė, tai mieldži duoti man žinią, o duosiu gerą atlyginimą.

Jurgis Vidutis.

P. O. Box 163, Ledford, Ill.

Pajieškau savo dviejų draugų. Augusto Labanauko ir Antano Rutkaus, abu Kauno gub. Penki metai atgal dirbo vieni Me Kees Rocks, Pa. Presili Co. prie geležinių kary. Jie patys ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

A. J. Peterson,

Curtis Bay, Baltimore, Md.

Pajieškau draugo Adolfo Kison, Kauno gub. ir pav. Krakių parapijos, Šmėdiškių sodžiaus. Girdėjau, kad jis teiks duoti žinią ant adreso:

Ant. Gudžinskas,

3 S. Centre st., Schenectady, N. Y.

Pajieškau Antano Naimavičiaus, Kauno gub., Ukmergės pav., Vėitkūnės vol., Rakaučiznos sodžiaus. Jis patys ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

St. Ambrosas,

1277 Dubois St., Detroit, Mich.

Pajieškau Juozapą Vasilauko, Kauno gub., Panevėžio pav., Biržų parapijos, Skratkiškių kaimo. Vidutiniu ugo, 30 metų amžiaus, geltonų plaukų. Kas duos man apie jį atsaikančią žinią, tam duosiu gerą atlyginimą.

Jos. Andriulinas,

7 Jay Str., So. Boston, Mass.

Pajieškau Jono Keršplio. Mudu kartu išvažiavome iš Bile Mound, Ill. 26 d. kovo. Jis išvažiavo į Bay City, Mich., o aš į Valparaiso, Ind. Iš neapsižėjęs namuone čiekus nuo baksų, tokiu būdu atėjo jo baksas pas mane, o mano pas jį. Meldžiū malo nugal atsilaukti.

J. Kurlpelkis,

Room 23, W. Heritage, Valparaiso, Ind.

certas bus dar pukeis už pime, ant kurio bus duotos Operos, Overtural ir kitoki solai, kurie jau nekurieus būvo girdėti; apat tu bus keletas naujų Operų gulsaiyiu per geriausius kompozitorius. Podraug bus iš lietuviškos Sv. Jurgio Parapijos Giedoriu Choras su Giesmės, Duetais ir Solais, žodžiu sakant bus ko klausyti. Tai lietuvių ir lietuviškas kuoskaitingiausias susirinkit, o busite užganėdinti visame, o atsilanke turėsite atmintyje per ilgus metus, nes daugel buvo visokių teatrų, baltu ir kitokiu visokių zabovu, o Koncerto dar neįsdrysta rengti, nes tokios iškilmingos zabovos tarp lietuvių retai talios. Tai lietuvių lietuvių ir lietuviškas privalo neatbūtinai atsilankyti ir to visko perbūtinai ypatingai draugystės viršininkai, kuriems labiausiai apina muzika, teiks atsilankyti. Nepamirškite, kad po Koncertui bus pulkas baltus, ant kurio grajus pulkis lietuviškas Orkestras, geresnis kaip vokiečių, prie kurio koznas vienas galės pulkiai pasilinksinti. Po Koncertui bus Grand March ir bus dalinai pulkas Programai. Su guodone, KOMITETAS.

Pajieškau savo gimnaziolo, Jono Kubilinsko, Kauno gub., Panevėžio pav., Radzviškių kaimo. Peretuose metuose dirbo Butte, Mont., o 31 d. kovo išvažiavo Californijon. Turū labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

V. Viegis,

217 Ferry St., New Haven, Conn.

Pajieškau savo draugo, Antano Kevičiaus, Kauno gub., Panevėžio pav., Pasvalio parapijos, Stasėnos džiaus. Girdėjau, kad gyvena New Yorke. Turū labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

J. Gasparavičius,

614 N. 6th St., E. St. Lo.

Pajieškau savo gimnaziolo, Jono Kubilinsko, Kauno gub., Panevėžio pav., Radzviškių kaimo. Peretuose metuose dirbo Butte, Mont., o 31 d. kovo išvažiavo Californijon. Turū labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

V. Viegis,

217 Ferry St., New Haven, Conn.

Pajieškau savo draugą, Antano Kevičiaus, Kauno gub., Panevėžio pav., Pasvalio parapijos, Stasėnos džiaus. Girdėjau, kad gyvena New Yorke. Turū labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

J. Gasparavičius,

614 N. 6th St., E. St. Lo.

Pajieškau savo draugą, Antano Kevičiaus, Kauno gub., Panevėžio pav., Pasvalio parapijos, Stasėnos džiaus. Girdėjau, kad gyvena New Yorke. Turū labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

V. Viegis,

217 Ferry St., New Haven, Conn.

Pajieškau savo draugą, Antano Kevičiaus, Kauno gub., Panevėžio pav., Pasvalio parapijos, Stasėnos džiaus. Girdėjau, kad gyvena New Yorke. Turū labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

V. Viegis,

217 Ferry St., New Haven, Conn.

Pajieškau savo draugą, Antano Kevičiaus, Kauno gub., Panevėžio pav., Pasvalio parapijos, Stasėnos džiaus. Girdėjau, kad gyvena New Yorke. Turū labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

V. Viegis,

217 Ferry St., New Haven, Conn.

Pajieškau savo draugą, Antano Kevičiaus, Kauno gub., Panevėžio pav., Pasvalio parapijos, Stasėnos džiaus. Girdėjau, kad gyvena New Yorke. Turū labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

V. Viegis,

217 Ferry St., New Haven, Conn.

Pajieškau savo draugą, Antano Kevičiaus, Kauno gub., Panevėžio pav., Pasvalio parapijos, Stasėnos džiaus. Girdėjau, kad gyvena New Yorke. Turū labai svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinią ant adreso:

V. Viegis,

217 Ferry St., New Haven, Conn.

Laivu Kalendorius.

Šitas Kalendorius parodo kada, iš kur ir koki laivai išplaukia į Europą, iš kokio Porto, kokią dieną ir adyną, ir kiek kaštuoja Sifkorts nuo Porto iki Tilžės ar Eydtkunų. Norinti važiuoti į Krajų tegul peržiuri šį Kalendorių, o žinos kada ir iš kur laivą gauti ir kiek visa kelionė kaštuos.

LAIVO VARDAS	Kompanijos vardas	Portas iš kur išplaukia	Diena išplaukimo	Valanda išplaukimo	Tilžė	Eydtkun
AMERICA	Hamburg American	New York	Gegužio 23	2 po piet	10 37.80	37.85
BLUETTER	"	"	Gegužio 4	10:30 ryto	11 37.80	37.85
BREMEN	"	"	Gegužio 28	10 po piet	11 38.15	38.20
BALTIC	White Star	New York	Birželio 14	4:30 ryto	7 41.80	41.85
BATAVIA	Red Star	Boston Mass.	" 1	9 ryto	14 37.80	37.85
CANADA	White Star	Boston Mass.	" 2	11 ryto	10 36.65	36.70
CYPRIC	Cunard	New York	Gegužio 23	6:30 ryto	9 37.80	37.85
CARMANIA	"	"	" 21	11 ryto	7 41.80	41.85
CAMPANIA	"	"	" 20	11 ryto	7 43.80	43.85
DEUTSCHLAND	White Star	New York	Gegužio 17	8:30 ryto	7 41.80	41.85
OLDENBURG	Hamburg American	New York	Gegužio 30	7 ryto	7 37.80	37.85
DOMINION	North German Lloyd	Portland	Gegužio 11	10 ryto	14 36.65	36.70
CASSEL	North German Lloyd	New York	Birželio 12	2 diena	14 36.65	36.70
CHEMNITZ	Baltimere	Baltimore	Birželio 3	10 ryto	10 38.15	38.20
EMPEROR OF IRELAND	Canadian Pacific R.	Montreal, Que.	Gegužio 17	3 diena	6 37.80	37.85
ETRURIA	"	"	" 31	3 diena	6 37.80	37.85
IVERNIA	"	"	" 25	3 diena	6 37.80	37.85
KRONPRINZ WILHELM	Cunard	New York	Gegužio 28	10:30 ryto	7 44.15	44.20
KAISER WILHELM II	"	"	Gegužio 14	7:30 ryto	7 44.15	44.20
KRONLAND	"	"	Gegužio 7	10 ryto	10 38.15	38.20
KAISER AUG. VICTORIA	Red Star	"	Gegužio 4	10:30 ryto	8 39.80	39.85
KENSINGTON	Hamburg American	Portland	" 16	8 ryto	10 37.80	37.85
LAKE MATIBONA	Canadian Pacific	Montreal Que.	" 20	10 diena	8 36.65	36.70
LAKE CHAMPLAIN	"	St. John N. B.	Gegužio 25	12 diena	9 36.65	36.70
LAKE ERIE	"	"	Birželio 3	3 diena	9 36.65	36.70
LECANIA	Cunard	New York	Gegužio 4	10:30 ryto	9 43.80	43.85
MAJESTIC	North German Lloyd	Baltimore	Gegužio 16	10 ryto	12 38.15	38.20
MAJESTIC	White Star	New York	" 15	10 ryto	7 43.80	43.85
MAJESTIC	American	Philadelphia Pa.	Gegužio 4	10 ryto	9 36.65	36.70
MAJESTIC	American	New York	" 11	9:30 ryto	9 38.80	38.85
MAJESTIC	White Star	New York	" 31	10 ryto	7 43.80	43.85
MAJESTIC	North German Lloyd	Baltimore	Birželio 1	10 ryto	10 38.15	38.20
MAJESTIC	American	Philadelphia Pa.	Gegužio 25	9:30 ryto	7 43.80	43.85
MAJESTIC	American	New York	" 25	3 po piet	14 37.80	37.85
MAJESTIC	Hamburg American	"	Gegužio 4	10:30 ryto	14 37.80	37.85
MAJESTIC	"	"	Birželio 8	3 diena	14 37.80	37.85
MAJESTIC	North German Lloyd	Baltimore	Gegužio 29	2 diena	14 36.65	36.70
MAJESTIC	Cunard	Boston Mass.	" 14	11 ryto	9 36.30	36.35
MAJESTIC	SEALAND	New York	Birželio 29	8:30 ryto	7 39.80	39.85
MAJESTIC	Hamburg American	New York	Gegužio 18	9 ryto	10 37.80	37.85
MAJESTIC	American Line	"	" 1	9:30 ryto	7 43.80	43.85
MAJESTIC	Domination	Portland	Gegužio 25	2 diena	10 36.65	36.70
MAJESTIC	White Star	New York	" 3	10 ryto	7 43.80	43.85
MAJESTIC	North German Lloyd	"	Gegužio 18	10 ryto	10 38.15	38.20
MAJESTIC	Red Star	New York	" 11	8 diena	8 39.80	39.85
MAJESTIC	American	"	" 25	2:30 po p	8 39.80	39.85
MAJESTIC	"	"	Gegužio 4	12 diena	9 36.65	36.70
MAJESTIC	"	"	" 18	8:30 ryto	9 43.80	43.85
MAJESTIC	"	"	" 18	9:30 ryto	7 43.80	43.85
MAJESTIC	"	"	Gegužio 11	10 ryto	10 38.15	38.20
MAJESTIC	"	"	" 25	10 ryto	10 38.15	38.20
MAJESTIC	"	"	" 4	10 ryto	10 38.15	38.20
MAJESTIC	American	Philadelphia	Gegužio 26	9:30 ryto	7 43.80	43.85

Virš parodytos prekės yra už vandenį ir Prūsų geležinkelį, be Amerikos geležinkelio. Žemiau parodytos prekės yra už Amerikos geležinkelį nuo:

Chicago į New Yorką	\$16.00
" Bostoną	\$16.00
" Philadelphia	\$15.50
" Baltimore	\$15.00
" Montreal	\$15.00

Pridėk Amerikos geležinkelį prie vandenio prekių ir matysi kiek kaštuos visas kelias nuo Chicago iki Tilžės ar Eydtkunų. Iš Chicago reikia išvažiuoti 2 dienoms pirm laivo išplaukimo. Trukiai iš Chicago išėina 3 val. po pietų.

Ar gali kur nors rasti daugiau laivų, kaip pas mus? Ne! Mes turime dar daug daugiau laivų, tik dėl stokos vietos visų sutalpinėti negalime. Musų šifkorts prekės yra taip pigios kaip paties kompanijos ofisuose. Jeigu kur nors ant šių laivų gausi šifkortę pigiau kaip pas mus, tai mes duosime tau \$50.00. Pamegink ir persitink.

Tiek daug teip greitų laivų ir teip teisingų prekių niekur nerasi kaip pas:

A. OLSZEWSKI
3252 So. Halsted St, Chicago, Ill.

Kas nori važiuoti į Krajų, tegul ateina pas mus, o čia visada gaus savo laike greitą ir gerą laivą.

"LIETUVOS UKININKAS"

Lietuvių Demokratinės Partijos laikraštis skiriamas Lietuvos darbo žmonių. Išleina vieną kartą per savaitę iš Vilniaus, Lietuva.

Jame telpa teisingos žinios iš visos Lietuvos ir kitų kraštų svieto. Lietuvių metis prokė \$1.80; Amerikiečių \$2.50.

Kam yra miela prigimta žinoti tėvynę-Lietuvą, tai užsirašyti minėtąjį laikraštį, o žinios kas ten dedasi dabartiname revoliucijos laike. Vienas numeris ant pamatyto 5 centai. Amerikiečių vyriausybės agentai:

M. J. Damjanaitis, Chicago, Ill.

3252 So. Halsted St., Chicago, Ill.

NAUJI TAUTIŠKI PAVEIKSLAI.

Dabar tik išėjo iš po spaudos labai gražūs tautiški paveikslai (abrodai).

1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas.
2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Kęstutis.
3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas.
4. Didis Lietuvos Kunigaikštis Gediminas.

Paveikslų miera 22X28 colių.

Prekės 35c. kožnas.

Nusipirk po vieną šitų paveikslų, o gausi gražią papuošalų su rūpoms.

Prisijusdamas pinigų adresuok:

A. OLSZEWSKI, Chicago, Ill.

3252 So. Halsted St., Chicago, Ill.

GRAMATIKA

ANGLIŠKOS KALBOS

Su šitarmu kiekvieno angliško žodžio lietuviškai, kaip tai: beasi (byat) žveris; eight (ait) aštuoni; eye (ait) akis ir tt. 174 puslapių, su prisilimtu \$1.25.

NAUJAS BUDAS IŠSIMOKINIMO GRAŽIAI LIETUVIŠKAI RAŠTYTI, be pagreibo mokytis, 24 puslapių, su prisilimtu 10c.

Pilnais reikais "Money Order" ant Rio adresu:

A. OLSZEWSKI, Chicago, Ill.

Box 62, P. MIKOLAINIS New York.

Iszgydau in 5 diens

VARICOCELE HYDROCELE
(Vyrų varikozės ir skaidulų)
De jokiems vaistams ir skaiduloms

Išgydau kiekvieną sergantį Varicocele, Striktura, teipgi užkrečiamąsias kraujo venų uždegimus, nusilpėjimą nervų, Hydrocele arba vyrų lyties ligas. Tokios garšios ofortas teikiama visiems tiems kurie buvo gydomi nuo kokių nors venų, daktarų, be pasiklausant išdėstę savo pliusus dykai, vandenį parodysit jog at turia vienintelį būdą su kurio pagalba ant visados Jus išgydysiu.

Nemokėkite už neįgydymą, tik už išgydymą.
Skandėjimas skilvio, kepenų ir inkstų, nors labai užkrečiamas, išgydau patalint.

PLAUČIAL
Sergantieji dusliu, bronchitu arba džiūva išgydomi galutinai naujais mano metodu per įsukimą Oxalino garų.

PRIVATISKAS VYRU LIGAS.
At išgydau kiekvieną greitai ant visados ir didžiausio paslaptį.

VISOIKOS PATARMES DOVANAI!
At išgydau kiekvieną greitai ant visados ir didžiausio paslaptį.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.
Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėliomis, nuo 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.

Specialistas moterų ir vyrų ligų.

KALBU LIETUVIŠKAI.

ne išgydau ant visados.

DR. L. E. ZINS, 247 W. Madison ir kampo Sangamon St., CHICAGOJE.

Prieimimo valandos: Nuo 8 val. ryto iki 8 val. vakar. Nedėli

